

EKRAN+

SDÜ - HABER - TEKNOLOJİ - BİLİM - SANAT - SAĞLIK

TEDxSDÜ
'Kesişimler'
DÜZENLENDİ

YIL SONU
KONUSU:
PARÇALAR

BİLİM
İLETİŞİMİ
OFİSİ
AÇILDI

BU AY NELER VAR?

05 TEDXSDU 'Kesişimler'

10 Proje Atölyesi Açıldı

11 Masa Tenisi Turnuvası Düzenlendi

12 SdÜ'lü Öğrenciler ÜNİDES'ten 4. kez Destek Aldı

13 Dünya Diyabet Günü

14 Girişimcilik Günleri

15 Çocuk Hakları Koruma Günü Etkinliği

16 Bilim İletişim Ofisi Açıldı

18 Akbank Film Festivali

20 Genlerle Tasarlanan Yarınlar

22 Zamanın Ötesinde

23 Knut Hamsun

24 Mihriban

26 A Beatiful Mind

28 HunterxHunter

30 Jaguar

35 Benliğin Mozaik Yapısı

36 Yapbozun Eksik Parçası

38 Burçlar

39 Toplulukları Tanıyalım

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
MERT KARACAN

SANAT YÖNETMENİ
ÖMER FARUK YAKAR

SANAT VE İÇERİK
KOORDİNATÖRÜ
DİDEM TÖRUZ

BÖLÜM EDITÖRLERİ

Teknoloji Bölümü:
BEGÜM TEZEL
Kültür- Sanat Bölümü:
EZGİ NUR ÖZBÜTÜN
Belgesel Bölümü:
ZEYNEP DÜNDAR
Psikoloji Bölümü:
Sümeyye Nur UÇAN

YAZAR VE MUHABİRLER

EZGİ ÖZGÜNER
EZGİ NUR ÖZBÜTÜN
ZEYNEP DÜNDAR
BEGÜM TEZEL
SÜMEYYE NUR UÇAN
MERT TAN AKÇAY
MERT KARACAN
DİDEM TÖRUZ
ASLIHAN ÜLKÜ TOPAY

FOTOĞRAFÇILAR

HALİL İBRAHİM KÜÇÜKÇAYLI
HAKAN ALBAYRAK
İSMAİL ORHUN KOÇ
EMİRHAN KAYA
SUDE PAK
SEDAT DELİBAŞ
İletişim için;
0246 211 4842
ekrandergisi@sdu.edu.tr
ekrandergisi

Adres

Çünür Mah, Süleyman Demirel
Üniversitesi, Doğu Yerleşkesi,
Sağlık Kültür ve Daire Başkanlığı,
Akademix TV Merkez/Isparta

Merhaba sevgili Ekran+ okurları,

Her yılın sonu, takvimden çok daha fazlasıdır. Hem bitişlerle vedalaştığımız hem de başla-
manın heyecanını içimizde taşıdığımız o ince çizgidir. Aralık ayı bize, “Bu yıl bana ne öğ-
retti?” sorusunu sordurur; bazen cevap bir başarı olur, bazen bir kayıp, bazen de sessizce
büyüdüğümüz bir süreç.

2025, hepimiz için temposu yüksek, değişimi bol bir yıldır. Bugün geriye dönüp baktığımız-
da; yolların kesiştiği, fikirlerin büyüdüğü, umutların yeşerdiği nice anı biriktirdiğimizi gö-
rürüz. Zorlandığımız günlerde bile, birlikte üretmenin gücüyle dimdik duran bir topluluk
oluşturduk. İşte bu yüzden, yıl sonu yalnızca bir kapanış değil, aynı zamanda dayanıklılığı-
mızın bir kanıtı.

Bu sayıda; yılın en parlak anlarını, en çok konuşulan hikâyelerini, hiç fark etmeden içimize
işleyen o küçük ama değerli ayrıntıları bulacaksınız. Çünkü Aralık, hem bir bellek hem de bir
aynadır: Nereden geldiğimizi gösterir, nereye gideceğimizi hatırlatır.

Yeni yılın hepimize daha çok cesaret, daha fazla üretim ve daha çok ilham getirmesini dili-
yorum.

Biz, bir yılı kapatırken aslında yeni bir başlangıç yapıyoruz.

İyi okumalar,

Mert KARACAN

Aralık 2025

Sevgiyle,

Ekran+ Dergisi Genel Yayın Yönetmeni

ekrandergisi@sdu.edu.tr

TEDxSDU

TEDxSDU ‘Kesişimler’ Temasıyla Süleyman Demirel Üniversitesi’nde İlham Verdi

TEDxSDU

x = independently organized TED event

Süleyman Demirel Üniversitesi'nde 25 Kasım 2025 tarihinde düzenlenen TEDxSDU etkinliği, 'Kesişimler' temasıyla öğrencilere ilham veren unutulmaz bir deneyim sundu. Gün boyu süren program boyunca, farklı alanlardan gelen konuşmacılar kendi kariyer yolculuklarını, fikirlerini ve bu süreçlerde yaşadıkları deneyimleri içtenlikle paylaştılar.

Etkinliğe yoğun ilgi gösteren öğrenciler, hem dinledikleri konuşmalardan yeni bakış açıları kazandıklarını hem de kampüs atmosferinde düzenlenen eğlenceli aktivitelerle keyifli anlar yaşadıklarını dile getirdi. Etkinliğin ardından mikrofon uzatılan konuşmacı ve öğrenciler, duygularını şu sözlerle ifade etti:

Dr. Öğr. Üyesi Hatice Baygut:

“Öncelikle Lösev'e yer verdiğiniz için çok teşekkür ediyorum. Çok güzel, çok samimi sıcak bir ortamdı. Hediyeler de çok güzeldi. Başarılarınızın devamını diliyorum. Seneye de inşallah görüşürüz.”

Öğrenci 1:

“Öncelikle çok güzel bir deneyimdi. Bizim gibi bir üniversite öğrencileri için çok fikir sahibi olduk. Konuşmacıların hikayelerini, zorluklarını dinledik. Kendi hayatımıza alacağımız fikirleri aldık. Böyle etkinliklerin sürmesini öğrenciler için de isterim ben.”

Öğrenci 2:

“Çok güzeldi. Birbirinden farklı kişilerle, birbirinden farklı alanlarda çok fazla güzel şeyler öğrendik, güzel dersler çıkardık. Akademixtv'ye çok teşekkür ederiz böyle profesyonel bir etkinlik çıkardıkları için.”

Öğrenci 3:

“Bence çok iyi bir deneyimdi. Video olarak izliyorum ama bugün canlı bir deneyim oldu. Sahnede olmamama rağmen çok heyecanlıyım.”

Öğrenci 4:

“Kesişimler konusunun birden fazla insanın hayatına nasıl bir yer ettiğini gözlemlemiş olduk. Her şeyden bağımsız olarak insanların hayatından kesişimleri bire bir görmek, tanıdığımız insanların hayatında karşılaştığımız o ince çizgilerden pencereyi görmek bizim en büyük şansımızdı.”

Süleyman Demirel Üniversitesi'nde gerçekleşen TEDxSDU etkinliği, konuşmacıların ilham verici paylaşımlarıyla yüksek enerjiye sahne oldu ve katılımcıların ufkunu genişleterek sona erdi.

Farklı alanlardan gelen konuşmacılar, etkinliğin temasının “Kesişimler” olmasının önemini vurgularken, sahne deneyimleri ve aktarmak istedikleri mesajlar hakkında görüşlerini paylaştılar.

Konuşmacılar, sahne deneyimlerini ve öğrencilere aktarmak istedikleri ana fikirleri şu sözlerle ifade etti:

KÜBRA DENİZCI KESKİN: “Bu etkinlikte olmak benim için çok kıymetli. Çünkü aslında TEDx sayesinde hem düşüncelerimizi hem hayat hikayelerimizi paylaşma fırsatımız oluyor. Bu seneki temanın da kesişimler olması bence çok önemli. Çünkü hayatımızda birçok kırılma anı yaşıyoruz, birçok insanla karşılaşıyoruz. Kesişim noktalarından sonra aslında hayata nasıl devam ettiğimiz, tercihlerimiz çok önemli oluyor. Ben de 2004 yılında yüksekte düşme sonrasında omurilik yaralanması geçirdim. Hayatım tamamen değişti. O günden sonra hayatıma giren insanlar, kesişimler bugün belki de beni bu noktaya taşıdı. O yüzden öğrencilerle burada olmak benim için gerçekten çok kıymetli.”

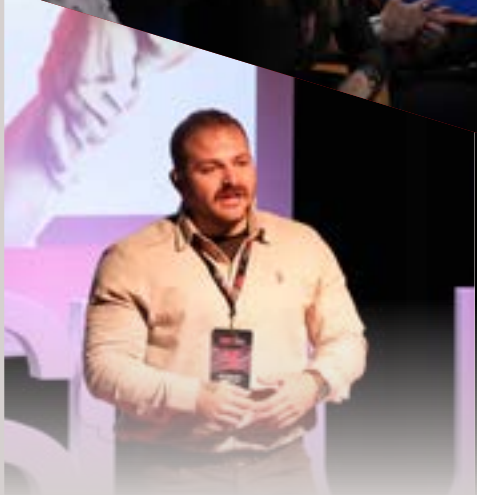
LEMAN AYDINLIK: “Çok güzel geçti. Çünkü ilk zamanlar ben de oturuyordum oralarda ve ben de birilerini dinliyordum ve idol alıyordum. Bugün de birilerine ilham olabildiysem bence hayalimi gerçekleştirdim. Herkesin bence bir yerde ilham olmak hayalidir. İnşallah birilerine ilham olabilmişizdir.”

MUHAMMED EMRE DUMAN: “Kendi alanımda medyaya dair hikaye anlatmaya gayret gösterdim. Medyanın ne kadar gerekli olduğuna dair bir vurgu yapmaya ve medyanın toplumsal duyar ve toplumsal farkındalık açısından neden önemli olduğunu arkadaşarımla paylaşmaya çalıştım tecrübelerim üzerinden. Çok iyiydi her şey mükemmeldi. Harika bir misafirperverlik. Çok teşekkür ediyorum size.”

YASEMİN YÜRÜK: “Sahnede anlatacaklarımın yarısı gitti kafamdan. Umarım kendimi doğru anlatabilmişimdir. Benim ikinci TEDx'im. Açıkçası metnimin dışına çıkmaktan korktum yine ama bağlı kaldım bu sefer. Olabildiğince doğal olmaya çalıştım. Çünkü günümüz dünyasında her şey çok sentetikleşti ve ben kendimi hepimize kendim gibi yansıtmaya çalışıyorum. Onu geçirebildiysem ne mutlu bana. Benim için çok güzel bir deneyimdi.”

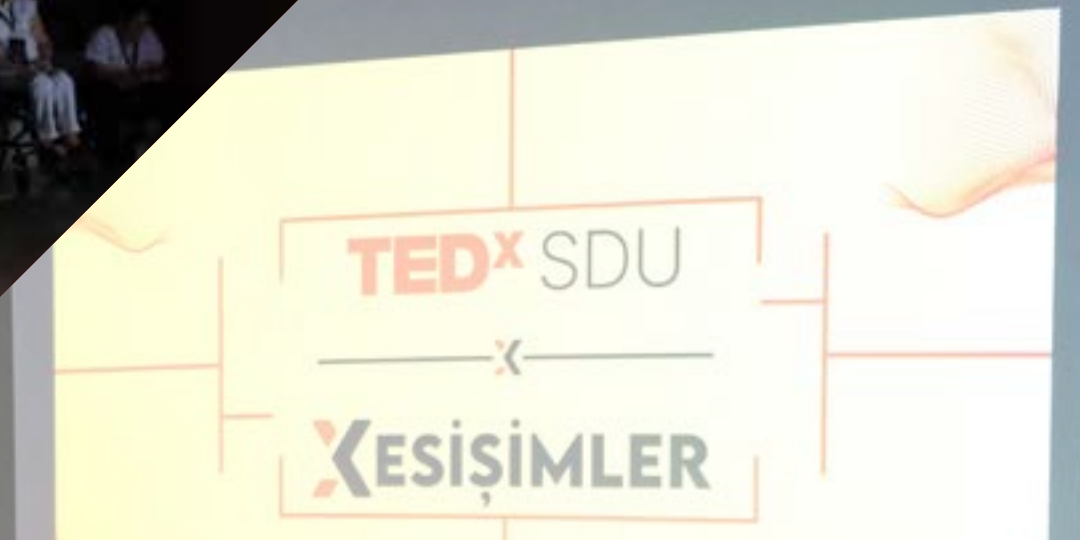
PELİN HAZER: “Benim için muhteşem bir deneyimdi. Hayatıma bu kadar dokunan ve gurur duyduğum çok az sahne var. Ve bu o anlardan biriydi. O yüzden çok mutluyum. Bana bu fırsatı sağlayan bütün TEDx ekibine, Süleyman Demirel Üniversitesi'ne teşekkür ediyorum.”

EMRE CAN BALCI: “İlk defa katıldım. Dinleyici olarak da ilk defa katıldım. Daha öncesinde videoları izliyordum. Ama hiç canlı izlememiştim. Canlı izlemek yerine konuşmak nasip oldu. Ortam çok güzeldi.”

FIRAT OĞUZ: “İlk kez TEDx programına katıldık. Benim için gayet güzel keyifli bir etkinlikti. Markamızın kuruluş aşamalarını, büyüme aşamalarını dile getirdik.”

Enerjisi yüksek anlara sahne olan TEDxSDU, katılımcıların ufkunu genişleten paylaşımlarla sona ererken, konuşmacılar ve öğrenciler için ilham verici bir buluşma noktası olma görevini başarıyla tamamladı.

TEDxSDU
x = independently organized TED event

SDÜ'DE PROJE ATÖLYESİ KAPILARINI AÇTI

Süleyman Demirel Üniversitesi Ulusal ve Uluslararası Araştırma Proje Koordinatörlüğü tarafından kurulan Proje Atölyesi açılış töreni yoğun bir katılım ile gerçekleştirildi. Araştırma ekosistemini güçlendirmeyi ve disiplinler arası proje kültürünü geliştirmeyi amaçlayan atölyenin açılışına alanında uzman akademisyenler katıldı. Yeni Proje Atölyesi, öğrenciler ve araştırmacılar için fikirlerin üretildiği ve bilimsel projelerin desteklendiği önemli bir merkez olma yolunda ilk adımını attı. Açılış kapsamında farklı birimlerden akademisyenler proje atölyesinin önemine dikkat çekti. Ulusal ve Uluslararası Projeler Koordinatörü Doç. Dr. Selda Limon, üniversitenin araştırma vizyonu açısından bu adımın stratejik olduğunu belirterek, “Üniversitemizin biliyorsunuz ki araştırma üniversitesi olma yolunda bir takım hedefleri var. Biz de Araştırma ve Yenilikçilik Direktörlüğü, Ulusal ve Uluslararası Proje Koordinatörlüğü olarak üniversitemizin bu amacına hizmet ediyoruz. Bunun için de ulusal fonlarda görünür, uluslararası fonlarda rekabetçi, üniversite sanayii iş birliğinde daha güçlü, multidisipliner alanda disiplinlerarası iş birlikleri güçlü, sürdürülebilir, toplumsal fayda ve katkı üreten, araştırma odaklı bir kültür

oluşturmayı hedefliyoruz aslında. Bunun da ilk basamağı proje atölyesi olabilir.” dedi. Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nevzat Özgü Yiğit ise mühendislik fakültesi öğrencilerinin multidisipliner çalışmalarına verilen önemden söz ederek, “Mühendislik fakültesi öğrencilerimizin multidisipliner çalışmalarına çok önem veriyoruz ve destekleri sunuyoruz. Üniversitemiz Rektörlüğü tarafından Araştırma Yenilikçi Direktörlüğü tarafından bu proje atölyesini önemsiyoruz. Burada çok değerli projeler üretilip mesleki gelişimlerine katkı sağlanacak bir ortam oluşturuldu.” ifadelerini kullandı. Araştırma ve Yenilikçilik Direktörü Prof. Dr. Serdal Terzi, SDÜ’nün araştırma üniversitesi olma hedefine vurgu yaparak, “Süleyman Demirel Üniversitesi olarak araştırma üniversitesi olmak istiyoruz. Araştırma üniversitesi olmak için de proje çıkması lazım. Her biriyle ayrı ayrı ilgileniyoruz, strateji geliştiriyoruz. Biz zaten bir süredir öğrencilerimizin özellikle bu proje yapmalarını kolaylaştırmak için ekosistem oluşturmaya çalışıyoruz. Bu ekosistemin de bazı adımları var. Bunlardan bir tanesi protatif atölyesiydi. Biz onu üç yıl önce açtık. Yukarıda metaverse atölyemiz var. Bu atölyemiz ise üçüncü adım.” dedi. Tıp Fakültesi Proje Ofisi Başkanı Prof. Dr. Halil Aşçı, proje atölyesinin özellikle

öğrencilerin proje üretimine sağlayacağı katkıya değindi: “Bu ve benzeri oluşumlar bunu tetikleyecektir. Öğrenci düzeyinde de tetikleyecektir. Çok fazla sayıda projenin yolunu açacaktır. Bence çok güzel bir yer olmuş.” dedi. İİBF Dekanı Prof. Dr. Hakan Mehmet Kiriş ise bu tür ofislerin sosyal bilimler için de önemli olduğunu belirterek şu ifadeleri kullandı: “Bu tür ofisler çok faydalı. Bizim sosyal, siyasal, yönetsel, ekonomik birimler için de hem kendi projelerimiz hem de diğer birimlerle birlikte yapacağımız projeler açısından çok faydalı bir çalışma ortamı. Güzel projeler çıkacağını düşünüyorum. Hayırlısı olsun.” SDÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Saltan ise üniversitenin güçlü araştırma iklimini öğrencilere ulaştırma hedefine dikkat çekti: “Üniversitemizin uzun zamandır güzel bir araştırma iklimi var zaten. Ama bunu daha da ileriye götürmek, üniversitemizi daha güzel bir yere götürmek istiyoruz. Burada önemli olan bir nokta var. Gençlerimize özellikle öğrencilerimize bu araştırma iklimini ulaştırmak istiyoruz.” Dedi. Proje Atölyesi’nin açılışıyla birlikte üniversite, araştırma kültürünü daha da güçlendirmeyi hedeflerken; farklı disiplinlerden akademisyenlerin destek verdiği bu yeni oluşum, SDÜ’de bilimsel üretimin artması adına önemli bir ortak alan haline geldi.

HABER: EZGİ NUR ÖZBÜTÜN

SDÜ'DE 10 KASIM ATATÜRK'Ü ANMA MASA TENİSİ TURNUVASI DÜZENLENDİ

Süleyman Demirel Üniversitesi, Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ü vefatının 87. yıl dönümünde anmak amacıyla bu yıl üçüncüsü gerçekleştirilen 10 Kasım Atatürk’ü Anma Masa Tenisi Turnuvasına ev sahipliği yaptı.

Geleneksel hâle gelen turnuva, hem anma töreni hem de sporun birleştirici gücüyle katılımcılara anlamlı bir deneyim sundu. Etkinliğin düzenlenmesinde aktif görev alan Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Arş. Gör. Dr. Murat Çimen, turnuvanın üniversitede gelenekselleştirdiğini vurgulayarak şunları söyledi: “Bu yıl üçüncüsünü düzenlediğimiz Atatürk’ü Anma ve Masa Tenisi Turnuvası’nı geleneksel olarak sürdürüyoruz. En güzel yanı ise Atatürk’ü anmak ve bunun sonucunda bir tören gerçekleştirmek. Ayrıca gönüllü öğrencilerimizle birlikte turnuvanın tüm süreçlerini yöneterek onlara organizasyon deneyimi kazandırıyoruz.”

Spor Bilimleri Fakültesi Sekreteri Nihal Kutsal ise etkinliğin önemine değinerek şu ifadeleri kullandı: “Her yıl fakülte olarak bu turnuvayı düzenliyoruz. Farklı bir etkinlik olsun istedik. Bizler de yarışmaya katılarak öğrencilerle birlikte bu heyecanı yaşamak istedik.” Turnuvaya katılan öğrenciler de etkinliğe ilişkin memnuniyetlerini dile getirdi. Bir öğrenci duygularını, “SDÜ olarak böyle bir masa tenisi etkinliği düzenlediğimiz için çok mutluyuz. Hem okulumuzu hem de kendimizi tebrik ediyoruz.” sözleriyle ifade ederken, bir başka öğrenci ise “Geçen sene de çok güzeldi. Bu sene katılım çok daha fazla. Etkinlik harika geçiyor.” dedi.

Süleyman Demirel Üniversitesi, Atatürk’ün spora ve gençliğe verdiği önemi yaşatmayı amaçlayan turnuvayı dereceye giren yarışmacılara madalya ve hediyelerinin takdim edilmesiyle sonlandırdı.

HABER: SÜMEYYE NUR UÇAN

SDÜ'LÜ ÖĞRENCİLERİN PROJESİ ÜNİDES'TEN 4. KEZ DESTEK ALDI

Süleyman Demirel Üniversitesi Dr. Öğr. Üyesi Hatice Baygut danışmanlığında yürütülen öğrenci projeleri, ÜNİDES programı kapsamında dördüncü kez destek almaya hak kazandı. Öğrencilerin toplumsal fayda odaklı yenilikçi fikirleri, bu yıl da dikkat çekerek değerlendirme sürecinden başarıyla geçti. Proje kapsamında, sürdürülebilirliği merkezine alan "eko sanat" uygulamaları gerçekleştirilecek.

Dr. Öğr. Üyesi Hatice Baygut, proje içeriğine dair yaptığı açıklamada; "Projemiz kapsamında eko sanat yapacağız. Buna istinaden Yoko uygulaması yapacağız. Sürdürülebilir beslenmeyi teşvik etmek amacıyla sağlıklı kaseler oluşturacağız ve alanında uzman hocalarımızdan eğitim alacağız. Çocuklarımız ve ailelerimiz bu süreçten muazzam şekilde yararlanacak." ifadelerini kullandı.

Projede yer alan öğrenciler ise heyecanlarını şu sözlerle dile getirdi: "Bu proje yalnızca bir başarı göstergesi değil; iyilikle ve sevgiyle yapılan her şeyin karşılığını bulduğu bir sonuçtur." "Biz çok heyecanlıyız, süreci merakla bekliyoruz."

Dr. Öğr. Üyesi Hatice Baygut ve proje ekibi, elde ettikleri bu başarıyla hem Süleyman Demirel Üniversitesi'ne hem de sosyal sorumluluk temelli çalışmalara önemli katkılar sunmaya devam ediyor. Üniversite, öğrencilerinin ürettiği değer odaklı projelerle topluma dokunmayı sürdürüyor.

HABER: ZEYNEP DÜNDAR

**Dr. Öğr. Üyesi
Hatice BAYGUT**

Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) Araştırma ve Uygulama Hastanesi tarafından Dünya Diyabet Günü kapsamında diyabetli çocuklara ve 14 Kasım'da diyabetli yetişkinlere özel farkındalık programı düzenlendi. Hastane konferans salonunda gerçekleştirilen etkinliklerde hem çocuklara hem yetişkinlere yönelik bilgilendirme ve farkındalık çalışmaları yer aldı. Programın ilk gününde diyabetli çocuklar ve aileleri bir araya geldi. Çocukların hazırladığı şiirler okundu, ardından diyabetle ilgili bilgi yarışması düzenlenerek çeşitli hediyeler takdim edildi. Etkinliğin ikinci gününde ise yetişkin diyabetlilere yönelik eğitim programı düzenlenerek diyabet konusunda farkındalık oluşturuldu.

"Üniversitemizin Yanında Olmak İçin Buradayız"

Etkinliğe katılan aileler de programdan duydukları memnuniyeti dile getirdi. Bir katılımcı, "Her yıl bu etkinliğe katılıyoruz. Ailemizle beraber geldik. Her geçen yıl katılım artıyor. Tip 1 diyabetliler için çok anlamlı bir gün. Başta Özgür Hoca olmak üzere tüm ekibe teşekkür ediyoruz." dedi. Bir diğer katılımcı ise "Çocuklarımız adına böyle bir etkinlik yapılması çok güzel. Daha olumlu bakmalarına katkı sağlıyor." ifadelerini kullandı. Program, Türkiye'de yapılan ilk diyabet şarkısının dinletilmesiyle sona erdi.

HABER: SÜMEYYE NUR UÇAN

SDÜ Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde Dünya Diyabet Günü Etkinlikleri Düzenlendi

Isparta Belediye Başkan Yardımcısı Musa Macit, SDÜ'nün böyle bir program düzenlemesinden duydukları memnuniyeti dile getirerek, "Öncelikle böyle bir program yaptıkları için SDÜ'nün başhekimi Taylan Hocaya ve çok kıymetli Özgür Hocaya teşekkür ediyoruz. Diyabet hastalarımızı bilinçlendiren çok güzel bir program oldu. Sayın Belediye Başkanım Ankara'da olduğu için beni görevlendirdi. Biz de belediyemiz adına Şükrü Başdeğirmen Başkanımızın selamlarını ilettik ve üniversitemizin yanında olmak için programa katkıda bulunduk." Dedi. SDÜ Hastanesi Başhekimi Prof. Dr. Taylan Oksay ise diyabetin zorlu bir hastalık olduğunu vurgulayarak, "Özellikle diyabetli çocuklarımız küçük yaşta bu hastalıkla mücadele ediyor. Bu nedenle bilinçlenmeleri çok önemli. Bu hafta diyabet haftası ve hem yetişkin hem çocuk diyabetlilerin bilgilendirilmesi toplumdaki diyabet bilincini artırmak için büyük önem taşıyor. Biz de hastane olarak bugün çocuklara, yarın yetişkinlere yönelik programlar düzenledik. Diyabette en önemli şey korunmak. Bu bilinci oluşturduğumuzda sağlık ekipleri olarak daha mutlu oluyoruz. Bu bilinçlendirme çalışmalarına devam etmek istiyoruz." dedi.

"Artık Korkmuyoruz, Utanmıyoruz"

SDÜ Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı'ndan Prof. Dr. M. Özgür Pirgon, tip 1 diyabetli çocukların yaşam boyu süren süreçlerinde yanlarında olduklarını belirterek, "Onların şeker kontrolü, fiziksel gelişimleri gibi konularda

birlikte yol alıyoruz. Diyabet günü ailelerimizle bir araya gelip sorunlarımızı paylaşıyoruz. Çok yol kat ettik. Eskiden tip 1 diyabet denildiğinde insanlar korkardı. Şimdi bunları aştık. 'Ben diyabetliyim, her yerdeyim.' Utanmıyoruz, sıkılmıyoruz, korkmuyoruz." ifadelerini kullandı. SDÜ İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı Prof. Dr. Hakan Korkmaz, 14 Kasım'ın insülini keşfeden bilim insanlarının doğum gününe ithafen Dünya Diyabet Günü olarak ilan edildiğini belirterek, "Biz de 2007'den bu yana düzenli aralıklarla bu kutlamaları sürdürüyoruz. Çocuklarımızı bilinçlendirmeye çalışıyoruz." dedi.

"Ülkemizde Diyabet Giderek Artıyor"

İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı Dr. Öğr. Üyesi Ş. Mehtap Darbaş, obezite ve hareketsiz yaşamın artmasıyla diyabetin Türkiye'de hızla yükseldiğini aktardı: "Ülkemizde her dokuz kişiden biri diyabet hastası, üç kişiden biri obez. Risk faktörlerine dikkat ederek diyabeti önleyebilir veya tanı sürecini geciktirebiliriz." diye konuştu. SDÜ Pediatri Diyetisyeni Saliha Betül Özsumcu, çocuk endokrin kliniğinde diyabetli çocuklara büyük özveriyle destek olduklarını, onların hayatlarını kolaylaştırmak için çalıştıklarını ifade etti. SDÜ Pediatri Hemşiresi Gülsüm Çetin ise, "14 Kasım, sadece Türkiye'de değil tüm dünyada kutlanan bir gün. Her yıl çocuklarımıza yalnız olmadıklarını göstermek için bu etkinliği düzenliyoruz." dedi. Pediatri hemşiresi Fidan Güven de çocuklarla ekip olarak çalışmanın mutluluğunu yaşadıklarını belirtti.

Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Konferans Salonu'nda, Antalya Sanayici ve İş İnsanları Derneği (ANSİAD) Girişimcilik Günleri kapsamında bir konferans gerçekleştirildi

Doğal kaynaklardan değer yaratan girişimciler, girişimcilik yolculuklarını ve edindikleri deneyimleri öğrencilere aktardı. ANSİAD, girişimci ruhları desteklemek ve onlara yol göstermek amacıyla öğrencilerle buluştu. Konferansta, fark edilmeyen doğal kaynakların nasıl birer servete dönüşebileceği, girişimcilerin bu süreçte aldıkları riskler ve karşılaştıkları zorluklar detaylarıyla anlatıldı. Öğrenciler merak ettikleri soruları yöneltirken, girişimciler de tecrübelerini paylaşarak birbirinden değerli cevaplar ve tavsiyeler sundu. SDÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Alim Koşar, etkinliğin önemine dikkat çekerek şunları söyledi: “Bu tür konferanslar çok kıymetli. Çünkü çok sayıda öğrencimiz var ve onları mezun ediyoruz. Bir iş sahibi olmanın yolu girişimden geçiyor. Bugün bu alanda önemli girişimcileri dinleyeceğiz. Girişimcilik nasıl olur, nasıl yapılır... Yaşayan bir insanın deneyimlerini aktarması öğrencilerimiz için çok değerli.” ANSİAD Yüksek Danışma Kurulu Başkanı Abdullah Erdoğan ise üniversite gençleriyle buluşmalarının amaçlarını şu sözlerle ifade etti: “Bölgemizdeki üniversitelerde gençleri girişimciliğe alıştırmaya gayret ediyoruz. Onlara cesaret vermeye devam ediyoruz. Isparta, Burdur ve Antalya'daki üniversitelerde öğrencilerle buluşuyoruz. Sonrasında fikir ve iş yarışmaları yapıyoruz. Öğrencilerin ilgisi gayet iyi.” Mayi Tuz Madencilik CEO'su Sibel Gözüyukarı Eyiler de deneyim paylaşımının önemine vurgu yaparak şöyle konuştu: “Burada olmak çok keyifli. Bu süreçte çok fazla deneyim ediniyoruz. Deneyimler bizde kaldığında bir anlam ifade etmiyor; paylaştıkça büyüyor. Bugün öğrencilerle birçok deneyimimizi paylaştık ve bundan çok memnun oldum.” WBT Tarım Ürünleri Yönetim Kurulu Başkanı Hakkı Ergin Civan ise etkinliklerin gençler üzerindeki etkisine değindi: “Bu etkinlikler çok önemli. Daha eğitim hayatındayken arkadaşlara iş hayatının gerçek hikâyelerini anlatarak girişimcilik konusunda onlarda bir ışık yakabilirsek ne mutlu bize. Bu nedenle buralara geliyoruz.”

HABER: MERT TAN AKÇAY

Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta Sağlık Hizmetleri Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Bölümü 20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Gününe özel çeşitli etkinlikler düzenledi. Dünya Çocuk Hakları Günü kapsamında farkındalık dolu etkinlik gerçekleştirildi. Etkinliğe katılan çocuklar hem hakları konusunda bilinçlendi hem de farklı gösterilerle eğlenceli anlar yaşadı. Isparta Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürü Selim Köse çocukların yalnızca korunması gereken bireyler değil hak sahibi bireyler olduğunu vurgulayan Köse şunları söyledi: “Bizler Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı olarak her çocuğun güvende olduğu, eğitim ve sağlık gibi temel haklara eksiksiz ulaştığı, sevgi ve ilgiyle büyüdüğü toplum inşa etmek için çalışıyoruz. Isparta'da yürüttüğümüz hizmetler temel amacımız risk altındaki çocuklarımızı zamanında tespit etmek, onları koruyucu ve destekleyici hizmetlerle buluşturmak. Bu kapsamda koruyucu aile hizmetlerimizden sosyal ekonomik uygulamalarımızdan çocuklar için oluşturduğumuz güvenlik alanlarına çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bu vesileyle tüm çocuklarımızın dünya çocuk hakları gününü kutluyorum. Güvenlikli, sağlıklı, mutlu yaşamları için çalışmalarımıza devam edeceğiz.” SDÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Alim Koşar ise “Çocuklarımız geleceğimiz. Onlara iyi bakmazsak, onları iyi yetiştirmesek ülkemizin de geleceğine sahip olamayız. Bir tane çocuğa bile dokunamazsak o

bile çok büyük bir kayıp olur. Bizim tüm çocuklarımıza sahip çıkmamız lazım. Bugün çocuklarımız için çok güzel bir gün oldu. Onlar unutamayacağı şeyler yaşadı.” Sözleriyle düşüncelerini dile getirdi. Türkiye Harp Malulü Gaziler Şehit Dul ve Yetimler Derneği Isparta Şube Başkanı Ali Savcı ise çocukların önemine değinerek sözlerine şunları dile getirdi: “Gelecek demek çocuk demek. Çocuk demek neşe demek. Çocuk demek sorumluluk demek. Bunların hepsini harmanlayınca ortaya da böyle güzel programlar çıkıyor. Gelecek olan çocuklarımızda biz bir şeyler görebileceksek eğitimin evde başlayıp okulda devam ettiğini gelecekte bunların neler yapabileceğini görmemiz için de herkesin elini taşın altına sokması gerekiyor.” SDÜ Çocuk Gelişimi Anabilim Dalı Öğr. Gör. Dr. Yasemin Tarcan “20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü kapsamında öğrencilerimizle birlikte gazi ve şahit yakını yakınlarımızla aile ve sosyal hizmetlerden gelen çocuklarımızı bir araya getirdik. Çocuk haklarıyla ilgili olarak bir farkındalık eğlencesi düzenledik aslında. Çocuklarımızın hem eğlenip hem öğrenmesi noktasında güzel anılar biriktirmesini istedik.” Sözleriyle etkinliği dile getirdi. Çocukların geleceğimizin temeli olduğunu vurgulayan program onların haklarını bilmelerini ve korumalarını destekleyen bilgilendirici etkinliğin ardından halk oyunu gösterileri ve çocuklara verilen hediyelerle son buldu.

HABER: SÜMEYYE NUR UÇAN

SDÜ'den Dünya Çocuk Hakları Günü'ne Özel Anlamlı Etkinlik

SDÜ, BİLİMİ TOPLUMLA BULUŞTURAN BİLİM İLETİŞİMİ OFİSİ'Nİ AÇTI

SDÜ REKTÖRÜ
Prof. Dr. Mehmet Saltan

Tüm bilimsel gelişmeleri halka daha uygun şekilde iletmeye çalışacağız. Güzel etkinlikler olacağını düşünüyorum, halkın da bundan büyük bir fayda sağlayacağını düşünüyorum.

Süleyman Demirel Üniversitesi Bilim İletişimi Ofisi'nin açılışı, Isparta Valisi Abdullah Erin'in verdiği "ilk ders" etkinliğiyle birlikte gerçekleştirildi. İlk derste, bilimin insanlık tarihi boyunca geçirdiği evrelerden bahsedildi. Açılıшта yer alan katılımcılar düşüncelerini paylaştı. Bilim İletişimi Ofisi, Süleyman Demirel Üniversitesinin yalnızca bilgi üreten değil, ürettiği bilgiyi toplumun anlayabileceği ve kullanabileceği şekilde sunan bir kurum olma vizyonunu da ön plana çıkardı. SDÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Saltan, "Burada önemli olan üniversitede öğretilen bilimin halkın anlayacağı şekilde halkla buluşması. Daha doğrusu halkın üniversitelelerini ve ülkenin bilimdeki gelişimini daha yakından takip edebilmesini sağlamak. Ofisimizi bu amaçla açtık, faaliyetlerimize başladık. Tüm bilimsel gelişmelerin halka daha uygun şekilde iletmeye çalışacağız. Güzel etkinlikler olacağını düşünüyorum, halkın da bundan büyük bir fayda sağlayacağını düşünüyorum." dedi.

Isparta Valisi Abdullah Erin, "Toplumsal anlayacağı dilde yapılan araştırmaların aktarılmasına vesile olması nedeniyle de bu merkezimizin önemli olduğunu değerlendiriyorum. Milletimiz, halkımız yapılan çalışmaların anlamlarını görecek, anlayacak. Bu çalışmalar etrafında kenetlenip toplumumuzu da daha ileri noktalara taşıması olacak."

ifadelerini kullandı. Isparta Vali Yardımcısı Cemil Kılınc, "Sayın Valimiz çok entelektüel birisi; hem kamuda hem başka alanlarda tecrübesi var. Sayın Valimizin vurguladığı çok önemli noktalar var. Dünyayı bilim yönetiyor. Bizim de amacımız bilimin iyi insanlara etkili olsun, paylaşılsın; paylaşıldıkça değer artar. İnsanlığa ve barışa hizmet etsin istiyoruz." dedi. Isparta İl Milli Eğitim Müdürü Recai Ocak, "Sayın Valimiz Abdullah Erin bu işin felsefesini ortaya koyan ve dünya ölçeğinde bilimin nerede olduğunu, nerede sürdüğünü ve nerede devam ettiğini anlatan çok kapsamlı güzel bir konuşma yaptı. İnşallah ülkemizi teknolojik, bilimsel anlamda çok daha ileriye taşımak için Sayın Valimizin liderliğinde her türlü faaliyeti göstermeye devam edeceğiz." diye konuştu. SDÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Nihat Ayyıldız, "Bilimle alakalı süreçleri geçmişten günümüze gelinceye kadar

özetledik. Tabii ki Bilim İletişimi Ofisi üniversiteyle toplumun bir araya gelmesi noktasında bir merkez haline gelecek. Elbette ki üniversite olarak birçok projeye yer alıyoruz. Bu anlamda Ispartamız da üniversitemize çeşitli konularla buluşacağımız bir yer olacak bizim açımızdan." dedi. SDÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mehmet Gençtürk, "Güzel ve verimli bir ders oldu hepimiz için. Sayın Valimizin verdiği ilk dersle birlikte ilimizde bulunan kurum müdürlerimiz ve üniversitemizde senato üyeleri bu dersi dinledik. Çok faydalı bir ders oldu. İnşallah burada bu dersler devam edecek. Üniversitemizin hocaları, bilim adamlarımız halkımıza istedikleri konularda bilgilendirme çalışmalarını, konferanslarını burada yapacaklar." ifadelerini kullandı. SDÜ Rektör Yardımcısı Alim Koşar, "Böyle bir ofisin açılması hem üniversite hem de Isparta için güzel bir gelişme. Toplumun bu tür şeylere ihtiyacı var. Üniversitenin toplumla buluşmasını sağlayacak, topluma katkı sağlayacak, toplumla fikir, ilim, bilim alışverişinde bulunacak merkez olacak." dedi.

Bilim İletişimi Ofisi Koordinatörü Prof. Dr. Erdal Eke, "Sayın Valimizin vermiş olduğu ders, insanlık tarihini en başlangıçtan bugüne kadar getiren süreçte bilimin, teknolojinin önemini anlatması açısından güzel ve verimliydi." değerlendirmesini yaptı. Bilim İletişimi Ofisi Koordinatör Yardımcısı Arş. Gör. Armağan Abanuz, "Çok keyifli geçti. Sayın Valimiz bizim için ufuk açıcı noktalara değindi." dedi.

Bilim İletişimi Ofisi Koordinatör Yardımcısı Dr. Öğr. Üyesi Afra Çalık Kuş, "Vali Bey çok güzel bir eğitimle aslında bilimin öneminden bahsederek giriş yaptı. Umarım bu şekilde de güzellekle ve kolaylıkla bilimi toplumla birleştirdiğimiz güzel etkinliklere imza atarız." diye konuştu. SDÜ Öğr. Üyesi Doç. Dr. Mukadder İnci Başer Kolcu, "Çok önemli noktalara değindi Sayın Valimiz. Önemli olan gerçekten bilimin toplumla birleşebilmesi, bilimin topluma inebilmesi. Üniversitelerde ürettiğimiz çalışmaların, tasarımların bilimle ve bilimin de desteğiyle toplumun ihtiyaçları yönünde kullanılabilmesini sağlamak. Bunun için ülkece çok emek sarf edip çok gelişmeye çalışmamız lazım." ifadelerini kullandı.

AKBANK 21. KISA FİLM FESTİVALİ ÖDÜLLÜ FİMLERİ SDÜ'DE!

Akbank Sanat tarafından düzenlenen 21. Akbank Kısa Film Festivali'nin "Üniversitelerde" etkinliği kapsamında, festivalde ödül almış kısa filmler Süleyman Demirel Üniversitesi'nde sinemaseverlerle buluştu.

SDÜ Sinema Topluluğu iş birliğiyle 12 Kasım 2025 tarihinde gerçekleştirilen gösterim, akademisyenler, öğrenciler ve üniversite personelinin yoğun katılımıyla gerçekleşti.

Gösterim sonunda izleyiciler duygu ve düşüncelerini paylaşıp, etkinlik büyük beğeni topladı. Sinema Topluluğu yönetim kurulu üyeleri de festivalin üniversitede gerçekleştirilmesinden duydukları memnuniyeti dile getirdi.

Topluluk üyeleri, öğrencilerin talebi doğrultusunda Akbank Kısa Film Festivali filmlerini SDÜ'ye getirmeye başladıklarını belirterek şu açıklamalarda bulundu:

Bugünkü etkinlik kapsamında 21. Akbank Kısa Film Festivali'nin ödüllü üç kısa filmini izleyiciyle buluşturuyoruz. Üyelerimizin isteği doğrultusunda festival filmlerini okulumuza getirmeye başladık. Bundan sonraki yıllarda da bu tür gösterimleri sürdürmeyi hedefliyoruz. Umarız bugünkü etkinlik herkes için keyifli ve ilham verici olur.

Bir diğer topluluk üyesi ise farklı festivallerle de iş birliği yapmayı planladıklarını belirterek,

Bu etkinliğimiz Akbank'ın 21. Kısa Film Festivali kapsamında gerçekleşti. Devamını getirmeyi umuyoruz. Sadece Akbank'ın değil, diğer film festivallerinin seçkilerini de üniversitemize taşımayı düşünüyoruz.

dedi. Etkinlik, SDÜ'de sinema kültürünün gelişmesine katkı sağlayan önemli bir buluşma olarak kayıtlara geçti.

AKBANK
SANAT

"Birlikte Daha Güçlüyüz" Semineri: Isparta'da Şiddetle Mücadele İçin Güçlü Bir Buluşma

Süleyman Demirel Üniversitesi Kadın ve Aile Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi ile Isparta Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü iş birliğiyle 26 Kasım 2025 tarihinde düzenlenen "Birlikte Daha Güçlüyüz: Şiddet Engelini Aşmak" semineri, kadına yönelik şiddete dikkat çekmeyi amaçlayan önemli bir farkındalık etkinliği olarak gerçekleşti. Seminerin konuşmacısı SDÜ Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Gülin Özdamar Ünal, şiddetin toplumsal, psikolojik ve hukuki boyutlarını kapsamlı şekilde ele alarak katılımcılara bilgilendirici bir sunum yaptı. Dr. Ünal, kadına yönelik şiddetin yalnızca fiziksel değil; psikolojik, ekonomik ve dijital boyutlarıyla da ciddi bir suç olduğuna vurgu yaptı. Eğitim hakkından mahrum bırakma, ekonomik bağımlılık yaratma, sosyal çevreden izole etme gibi şiddet türlerinin de fiziksel saldırı kadar yıkıcı etkiler oluşturduğunu belirtti. Seminerin dikkat çeken bölümlerinden biri ise Türk Ceza Kanunu'nda şiddet kapsamında değerlendirilen suçların detaylı şekilde aktarılması oldu. Hakaret, tehdit, kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma, ısrarlı takip, kasten yaralama, cinsel saldırı ve kasten öldürme gibi suç tiplerinin hukuki karşılıkları örneklerle açıklandı. Bu bilgiler, katılımcıların hem mağduriyet hem de hukuki süreçlerde sahip oldukları hakları daha iyi

anlamalarını sağladı. Dr. Ünal ayrıca faile yönelik uygulanabilen tedbirleri anlatarak uzaklaştırmanın bir ceza değil, mağduru korumayı amaçlayan bir mekanizma olduğunu hatırlattı. Müşterek konuttan uzaklaştırma, yaşam alanlarına yaklaşmama, yakınlarla ve tanıklarla yaklaşmama gibi tedbirlerin yanı sıra kolluğa silah teslimi gibi önlemlerin mağduru korumada büyük önem taşıdığı belirtildi. "Şiddet gördüğümde 183 ve 112'den yardım alabilirim" vurgusu, devletin destek mekanizmalarının hayati rolünü bir kez daha gösterdi. Etkinlik; SDÜ Kadın ve Aile Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi, SDÜ Bilim İletişimi Ofisi, Isparta Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü ve 2025 Aile Yılı kapsamında yürütülen çalışmaların desteğiyle gerçekleştirildi. Seminere, Kadın ve Aile Çalışmaları Merkezi Müdürü Doç. Dr. Sine Erdoğan Mercan, İl Müdür Yardımcısı Kamile Şahin ve Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi Müdürü Sibel Öztürk başta olmak üzere birçok kurum temsilcisi ve öğrenci katıldı. "Sessiz Kalmıyoruz, Birlikte Daha Güçlüyüz" mesajıyla sona eren etkinlik, Isparta'da kadına yönelik şiddetle mücadelede farkındalık, dayanışma ve hukuki bilgiye sahip olmanın önemini bir kez daha ortaya koydu. Seminerde aktarılan bilgiler, şehirde yürütülen şiddetle mücadele çalışmalarına anlamlı bir katkı sundu.

"KEÇE İLE SANAT ZAMANI" ETKİNLİĞİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Süleyman Demirel Üniversitesi Tekstil Topluluğu Geleneksel Türk El Sanatları Öğretmeni Büşra Yıldırım öncülüğünde Tekstil Mühendisliği Bölümünde Keçe ile Sanat Zamanı Etkinliğini gerçekleştirdi.

Etkinlik keçe hakkında bilgilendirme yapılmasıyla başladı. Katılımcılar farklı renk ve dokulardaki keçelerle küçük süsler, broşlar ve dekoratif parçalar tasarladı. Temel keçe şekillendirme ve birleştirme tekniklerini uygulayarak kendi özgün çalışmalarını ortaya çıkardı.

GENLERLE TASARLANAN YARINLAR

Merhaba sevgili Ekran+ okuyucuları! Bir önceki sayımızda Teknoloji Bölümü'nde sizlerle birlikte "Yeşil Teknolojiler"i ele alırken geleceğimizi nasıl şekillendireceğine de göz attık. Doğanın öneminden, teknolojiyle olan dostluğundan bahsetmiş ve bir arada yürümesi gerektiğini bu kadar vurgulamışken bu sayıda mikroskobun altındaki görünmez mucizelere değinmek olmazdı. Çünkü orada, çıplak gözle göremediğimiz kadar küçük ama insanlık için devasa öneme sahip bir dünya var: biyoteknoloji.

Kısaca canlı sistemleri ya da organizmaları kullanarak insanlığın sorunlarına çözüm üretme sanatıdır diyebiliriz ama bu tanım ne kadar bilimsel görünse de aslında özünde oldukça insani bir şey anlatır: doğayla iş birliği yapma çabası. Peki, daha derine incek olursak biyoteknoloji bize tam olarak ne söylüyor? Bir Hücrenin Hikayesi: Biyoteknoloji Aslında biyoteknoloji düşündüğümüz kadar yeni değil. Yaklaşık 10 bin yıl önce insanlar bu teknolojiyi sezgisel olarak kullanıyordu. Tarımda en iyi tohumları seçerek, mayalanma yoluyla ekmek ve şarap yaparak ilk biyoteknolojik adımları attılar. Yani bir bakıma ilk "laboratuvar" mutfaktı! Ardından 20. yüzyıl geldi ve genetik biliminin temelleri atıldı. 1953'te Watson ve Crick'in DNA'nın çift sarmal yapısını keşfetmesiyle insanlık, canlılığın kaynak kodunu çözmeye başladı. Bugünse bu bilgi sadece laboratuvarlarda değil endüstride, tarımda, tıpta ve hatta modada bile kendine yer buluyor.

Bir Dil Gibi: DNA'yı Anlamak

İnsanoğlu tarih boyunca doğayı anlamaya, sonra da onu dönüştürmeye çalıştı ama biyoteknolojiyle birlikte işler biraz değişti. Bugün sadece doğayı anlamakla kalmayıp onu yeniden yazabiliyoruz. Genetik kodu bir tür "biyolojik yazılım" olarak düşün. Dört harften oluşan bir alfabe: A, T, C, G. Bu harflerin sırası, bir canlıya nasıl büyüyeceğini, nasıl iş yapacağını, hangi özelliklere sahip olacağını söylüyor. Yani tıpkı bir yazılım kodu gibi ama satırlar arasında hücrelerin hikâyesi var.

Bugün bilim insanları CRISPR-Cas9 gibi gen düzenleme teknolojileriyle bu biyolojik kodu düzenleyebiliyor. Bu sayede kalıtsal hastalıkların tedavisi, bitkilerin iklim değişikliğine karşı dayanıklı hale getirilmesi ya da yapay organ üretimi gibi bir zamanlar hayal olan fikirler gerçeğe dönüşüyor. Kısacası biyoteknolojiyle birlikte insanlık artık sadece doğanın bir parçası olarak kalmaktan öte editörü haline geliyor.

Modern Biyoteknoloji: Hücrelerden Fabrikalara

Bir zamanlar bilim kurgu gibi görünen filmlere, kitaplara konu olan fikirler artık üretim hatlarında yerini alıyor. Biyoteknoloji dediğimizde sadece mikroskobik düzeyden bahsetmiyoruz.

Görmezden gelemeyeceğimiz devasa ekonomik ölçekte de bir dönüşüm yaratıyor. Örneğin, biyoyakıtlar sayesinde arabalar artık petrol yerine bitkisel atıklardan üretilen yakıtlarla çalışabiliyor. GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) ürünler sayesinde tarımda verim artarken daha az su ve ilaç kullanımıyla çevre üzerindeki yük azalıyor. Tıp alanında ise adeta sessiz bir devrim yaratıyor: mRNA aşılı, COVID-19 pandemisinde hayat kurtardı. Kök hücre tedavileri sinir hasarlarını onarmaya başladı. Yapay organlar 3D biyo-yazıcılarla üretiliyor. Bütün bunlar biyoteknolojinin artık yalnızca bir "laboratuvar bilimi" olmadığını, doğrudan yaşamın içine dokunan bir teknoloji olduğunu gösteriyor.

Canlı Makinelerle Sentetik Biyoloji Dönem
Geleceğin biyoteknolojisi artık sadece DNA'yı değiştirmekle yetinmiyor, canlıyı sıfırdan tasarlamayı hedefliyor. Peki, sentetik biyoloji denilen bu alanda neler oluyor? Yapay hücreler, genetik olarak programlanmış bakteriler ve hatta "biyolojik bilgisayarlar" bu yeni çağın örneklerinden. Bir grup araştırmacı çevredeki toksinleri tespit edebilen canlı sensör bakteriler bile geliştirdi. Yani geleceğin çevre izleme sistemleri, belki de canlı organizmalar olacak!

Başka bir örneğe bakalım: Bazı moda markaları mantar liflerinden tamamen biyolojik olarak çözünebilen "eko-deri" üretiyor. Bu sayede hem doğa zarar

görmüyor hem de endüstriyel atıklar azalıyor. Yani artık sadece dijital makineler değil, canlı makineler tasarlıyoruz. Ve bu makinelerin devreleri silikon değil, hücre zarlarından oluşuyor.

Gücün Sınırında Biyoteknolojinin Vicdanı

Her yenilik beraberinde bir sorumluluk da getiriyor. Tıpkı yapay zekada yaşanan gelişmelerde olduğu gibi biyoteknolojinin etik boyutu da bugün en çok tartışılan konulardan biri.

"Bir insan embriyosunun genetik yapısı değiştirilebilir mi?", "Yapay yaşam yaratmak mümkün mü?", "GDO'lar doğaya zarar verir mi?" gibi sorular yalnızca bilim insanlarının değil, hepimizin soruları haline geldi. Bu noktada belki de en önemli şey şu: Biyoteknolojiyi kullanma biçimimiz, onun kendisinden daha belirleyici olacak. Tıpkı her güçlü araçta olduğu gibi, bu teknolojinin geleceği ne yapabileceğimizden öte ne yapmamamız gerektiğinde saklı.

Bir zamanlar doğayı kontrol etmeye çalışıyorduk. Şimdi ise onunla düşünmeyi öğreniyoruz. Biyoteknoloji bu noktada insanın doğadan kopmadan da gelişebileceğini gösteren bir umut ışığı. Bir bakteriyi kirli suyu temizlemek için ya da bir hücreyi hastalıkla savaşmak için programlayabiliyoruz. Yani teknolojiyle doğa arasında bir denge kuruluyor. Biri diğerinin düşmanı olmaktan çıkıp

tamamlayıcısı haline geliyor. Biyoteknoloji sadece genleri değil, insanın doğayla olan bağına da yeniden tanımlıyor. Her DNA dizisinde bir anlam, her hücrede bir potansiyel var. Ve belki de en güzel tarafı şu: Bu teknoloji, bizi doğayı yönetmeye itmiyor, onunla konuşmaya davet ediyor. İşte tam da bu yüzden biyoteknoloji geleceğin değil, yaşamın dili.

“Bilim, sadece bir meslek değildir; insanlığın sınırlarını keşfetme cesaretidir.”

Bu söz Oktay Sinanoğlu'na ait olmasa da onun hayatına baktığınızda sanki tam da onun için söylenmiş gibi hissediyorsunuz. Çünkü Sinanoğlu bir molekülün içine bakarken sadece kimyayı görmedi; insan aklının, merakının ve sabrının sınırlarını da keşfetti. Peki, bu Türk bilim insanı nasıl oldu da uluslararası bir çağdaş bilim insanı olarak teknoloji ve bilime damgasını vurdu?

Küçük Bir Çocuk ve Büyük Sorular

1935 yılında İtalya'nın Bari kentinde doğan Oktay Sinanoğlu'nun hayatı, adeta bir bilim yolculuğunun ilk adımlarını atmak için hazırlanmıştı. Babası Nüzhet Haşim Sinanoğlu, Türkiye Başkonsolosluğu'nda görev yapıyordu. Bu sayede Oktay, çocuk yaşta farklı kültürleri ve düşünceleri tanıma fırsatı buldu. Ankara'ya döndüklerinde eğitim hayatı başladı. Küçük yaşlarda bilime duyduğu merak, onu sınırlardan, disiplinlerden ve sıradan okul müfredatından öteye taşıdı. Kimya, fizik ve matematikle ilgili soruları onu hem Türkiye'de hem de uluslararası arenada öncü bir bilim insanı olma yoluna hazırladı. 1953'te TED Yenişehir Lisesi'nden birincilikle mezun olan Sinanoğlu, üstün zekâsı ve azmi sayesinde burslu olarak ABD'ye gönderildi. O küçük laboratuvar deneyleri, kitaplarla kurduğu ilk bağlar, gelecekte moleküllerin şifrelerini çözme çabasının temelini oluştuyordu. Ve bu yolculuk, aslında onun dünyayı anlamak ve yeniden tasarlamak için yola çıktığını gösteriyordu.

Genç Bir Türk Bilim İnsanıdan Dünya Sahnesine

ABD'deki eğitim yolculuğu, Sinanoğlu'nun dehasını tüm dünyaya gösterdi. 1956'da Kaliforniya Üniversitesi (Berkeley) Kimya Mühendisliği bölümünden birincilikle mezun oldu. Ardından 1957'de MIT'den yüksek kimya mühendisi olarak mezun oldu. 1959'da Berkeley'de “Kuramsal Kimya” üzerine doktorasını tamamladı ve doktora süresince ABD Atom Enerjisi Merkezi'nde araştırmalarda bulundu. 1961'de Harvard ve Yale'de ders vermeye başlayan Sinanoğlu, henüz 26 yaşındayken profesör unvanını aldı. 1963'te ise “dünyanın en genç profesörü” olarak adından söz ettirdi. New York Times, “28 yaşında Yale'in en genç kimyacısı” başlığıyla onu duyurdu. Bu başarı, sadece akademik bir başarı değildi. Türkiye'den çıkan bir bilim insanının uluslararası bilim sahnesindeki yerini tescilleyen bir dönüm noktasıydı.

Moleküllerin Dilini Çözmek

Sinanoğlu özellikle kuramsal kimya, kuantum kimyası ve moleküler biyoloji alanlarında yüzlerce makale ve teori geliştirdi. Canlılara biyolojik kimliğini veren DNA'nın şifresini çözme çalışmaları, moleküler biyolojide yeni ufuklar açtı. Teorileri, bilinmeyen türden canlılar yaratma ve genetik mühendislik alanlarında temel referans kabul edildi. 1973'te Almanya'nın en prestijli ödülllerinden Aleksander Von Humboldt Bilim Ödülü'nü kazandı. 1975'te Japonya'nın Uluslararası Sekin Bilim Ödülü'nü aldı ve aynı yıl özel kanunla kendisine “Türkiye Cumhuriyeti Profesörü” unvanı verildi. ABD, Almanya, Fransa, Japonya, Hindistan, Rusya ve Meksika başta olmak üzere pek çok ülkeye araştırmalar için davet edildi; devlet nişanları ve uluslararası ödüller aldı.

Türkiye'ye Dönüş ve Bilime Katkıları

Sinanoğlu, Orta Doğu Teknik Üniversitesi mütevelli heyeti tarafından 1962'de sadece kendisine özel olarak verilen “Danışman Profesör” unvanıyla Türkiye'de kuramsal kimyanın gelişmesine öncülük etti. 1976'da Türkiye Cumhuriyeti Özel Elçisi olarak Japonya'ya gönderildi ve iki ülke arasında bilim, eğitim ve kültür ilişkilerinin temellerini attı. Bilimsel başarılarının yanı sıra Sinanoğlu, Türkçe ve kültürün korunmasına da büyük önem verdi. “Türkçe giderse Türkiye gider”

sözünü sıkça vurguladı, yabancı dille eğitim ve kültür kaybı konularında uyarılarda bulundu. Türkçe üzerine yazdığı makaleler, verdiği konferanslar ve kitaplar, bilimsel çalışmalarının yanında kültürel mirasa olan bağlılığını da gösterdi.

Bilim ve Toplum Arasında Bir Köprü

Sinanoğlu, akademik kariyerinin yanı sıra Türkiye'de bilim ve eğitim politikalarına yön veren bir figürdü. Kuantum kimyası ve moleküler biyoloji alanındaki çalışmaları, yalnızca teorik bilgiyle sınırlı

kalmayıp pratik teknolojik uygulamaların da yolunu açtı. Öğrencileri ve genç araştırmacılar için bir ilham kaynağı oldu. Hayatını anlattığı röportajlarda dil, kültür ve eğitim üzerine görüşlerini paylaşırken, modern dünyada bilim ve milli kimliğin birbirinden ayıramayacağını vurguladı. Akademik başarıları, uluslararası ödülleri ve Türk bilim dünyasına yaptığı katkılar, onun zamanının çok ötesinde bir düşünür ve bilim insanı olduğunu gösterdi.

Bir Zihin, Bir Miras

19 Nisan 2015'te ABD'nin Miami kentinde hayata veda eden Oktay Sinanoğlu'nun naaşı Türkiye'ye getirildi ve İstanbul'daki Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi. Bilim dünyasında bıraktığı izlerle, Türkiye'nin eğitim ve bilim tarihine adını altın harflerle yazdırdı.

Oktay Sinanoğlu'nun hikâyesi, merakın, disiplinin ve milli bilincin birleştiğinde neleri mümkün kıldığını gösteriyor. Ve en güzeli bugün laboratuvarlarda, üniversite koridorlarında veya merakla bir kitabın sayfalarını çeviren her genç, onun bıraktığı mirası devam ettirebilecek güce sahip. Yani her molekülde bir sır, her soruda bir umut ve her gencin içinde bir bilim insanı saklı.

Knut Hamsun'un Gizemler'i: Çözölemeyen Bir Ruhun Haritası

Norveçli yazar Knut Hamsun'un 1892'de yayımlanan Gizemleri, modern edebiyatın en kışkırtıcı ve hâlâ çözölmeyi bekleyen romanlarından biri olarak bilinir. Hamsun, insan ruhunun görönen değil gizlenen taraflarına odaklanan yazarlardandır; dolayısıyla Gizemler, insan psikolojisinin kırık aynalarından yansıyan bir deneyimdir. Eserdeki anlatım, iç sesler, tutarsızlıklar, sezgisel çıkışlar ve ani ruhsal dalgalanmalar, Hamsun'un modernist estetiğinin temel taşlarıdır.

Romanın merkezinde yer alan Nagel, küçük bir kasabaya gelişiyte tüm dengeleri yerinden oynatan, hem büyüleyici hem de rahatsız edici bir figürdür. Sarı takım elbisesi, çelişkili davranışları, beklenmedik çıkışları ve kimsenin tam olarak çözemediği kişiliğiyle adeta kasabanın kolektif bilinçaltına bir taş atar. Hamsun'un yaratmak istediği kaos tam da budur: Nagel'in iç dünyasındaki gerilim, kasaba sakinlerinin düzenli ve öngörülebilir hayatlarına temas ettikçe görünmez çatlaklar ortaya çıkar.

Nagel'in kasabadaki insanlarla kurduğu ilişkiler, yüzeyde basit ve sohbet havasında ilerlese de, aslında romanın en büyük psikolojik gerilim noktalarıdır. Hamsun, her karakteri Nagel'in ruhuyla sınar. Nagel kitaptaki diğer karakterlerle bir araya geldiğinde tüm sohbetler diyalog olarak başlar ve karşıda ki karakterde Nagel'a cevap verir. Konuşmanın ilerleyen safhalarında Nagel ve okuyucu baş başa kalır. Diyalog Nagel konştukça monloğa dönüşür. Nagel uzun uzun okuyucuya anlatır öykülerini, bol bol sızlanır ve söylediklerini veya yaptıklarını affettirme çabası ile kendini açıklamaya çalışır. Tüm öykü boyunca Nagel'i dinler onun insanlarla kurduğu iletişimin akışında bize yaptığı açıklamaları duyarız. Nagel'in her ilişkisinde ortak nokta şudur: Onun gerçekliği, diğerlerinin gerçekliğine temas ettikçe bükölür. Ve bu bükölme, romanın adındaki "gizem"i besleyen en önemli unsurdur.

Hamsun, modern romanın klasik doğrusal anlatısını reddederek insan ruhunun gizli, karanlık ve

24-EKRAN+

düzensiz alanlarına ışık tutar. Onun karakterleri tutarlı değildir; çünkü insan zihni de öyle değildir. Bu anlamda Gizemler, Dostoyevski'nin psikolojik derinliğiyle Kafka'nın yabancılaşma hissi arasında bir eşikte durur; fakat Hamsun'un üslubu daha içsel, daha sezgisel ve daha parçalıdır.

Hamsun'un betimlemeleri şiirsel-dir fakat romantik değildir; doğa bile karakterlerin ruh hâline göre şekil değiştirir. Nagel'in kasabaya gelişiyte birlikte hava, ışık, deniz, orman, hepsi bir tür ruhsal barometreye dönüşür.

1920 yılı Nobel edebiyat ödüllü "gizemler" kitabı bir karakterin başından geçenleri anlatıyor gibi görünse de, karakterin bile kendini tam olarak anlayamadığı bir dünyanın içine girmek üzerine kuruludur. Nagel, Hamsun'un bilinçaltından kopup gelmiş bir figür gibidir; hem okura hem de kasabaya sürekli şunu hatırlatır: İnsan, kendine bile tam olarak anlatılamayan bir bilmece olabilir. Hamsun, edebî dünyayı insan ruhunun karmaşasıyla tanıştırmış bir yazardır. Gizemler ise onun bu yaklaşımının en keskin, en sarı-sıcı örneklerinden biridir. Nagel gerçekte kimdi, ne yapmaya çalıştı bunu bilmiyoruz. Nagel ile ilgili bildiğimiz en kesin şey, adeta bir duygular barometresi olduğu. Parlıyor, sönüyor, iniyor, çıkıyor, karar verip vazgeçiyor, sinirleniyor, üzüölüyor, heyecanlanıyor ve dinginleşiyor her duyguyu dolu dolu yaşıyor. Nagel'in her sahnesi, bir açıklama değil; bir soru işaretidir. Ve o soru işareti, romanın kapağı kapanınca bile zihinde yaşamaya devam eder.

İki kere ikinin dört etmesi onun gözünde dünyanın en büyük gerçeği. İki kere ikinin dört ettiğine karşı mı çıkacağız? Çıkmayacağız kuşkusuz. Soru şu; Buna katlanmaya degecek ölçüde ölüp bitiyor musunuz gerçek için, böylesi bir doğruluk kamçısı ile afallatılması gerekecek ölçüde köreldi mi akıllarınız?

Nagel bir süre düşünüp karar verdi:

Düşünce biçimim kısaca şöyle; Yaşamı tüm şiirden, düşlerden, güzelim gizemlerden, yalanlardan arındırmanın temelde bize ne yararı olur? Gerçek nedir söyleyebilir misiniz?

MİHRİBAN

Abdürrahim Karakoç'un Mıhrıban şiiri, Türk halk şiiri geleneğiyle modern lirik duyguların buluştuğu nadir eserlerden biridir. Dizelerinde hem derin bir aşk hem de özlemin melodik yansımalarını bulmak mümkündür. Şiir, Musa Eroğlu tarafından bestelenmiş ve kısa sürede halk arasında ölüm-süz bir türkü hâline gelmiştir.

Mıhrıban, sadece okunduğunda değil, söylendiğinde de, dizelerin uzunluğu, hece ölçüsü ve tekrarlar ile bir türkü veya ağıt hissi verir. Bu da şiirin hem okunmasını hem de söylenmesini edebi olarak zenginleştirir. Sözler, halk şiirinin yalın ve güçlü anlatımıyla birleşir. Şiir, Musa Eroğlu'nun melodisi ile yeni bir anlam kazanır. Dinleyenlerde unutulmaz bir etki bırakır. Bu yönüyle şiir, hem bir edebi eser hem de müzikal bir anlatı olarak değerlidir.

Ancak bu popüler eser, arkasındaki aşk hikâyesi ve duygusal derinlikle birlikte değerlendirilmediğinde eksik kalır. Gerçek öyküyü, Karakoç'un en büyük yeğeni Oğuz Karakoç anlatarak, yıllardır söylenilerle gölgelenen destanın doğru tarihçesini gün yüzüne çıkarmıştır.

1960'lı yıllarda Güney Anadolu Bölgesi'nde düzenlenen bir turizm etkinliği sırasında genç Abdürrahim Karakoç'un yolu, hayatının dönüm noktasını oluşturacak bir genç kızla kesişir. Oğuz Karakoç; "Bu aşk bir iki günlük bir aşk değildir. Karşılıklı bir sevgi vardır ve şiirlerde bunu görmek

Sarı saçlarına deli gönlümü Bağlamışlar, çözölmüyor Mıhrıban!

Ayrılıktan zor belleme ölümü Görmeyince sezilmiyor Mıhrıban!

Yâr deyince kalem elden düşüyor Gözlerim görmüyor aklım şaşıyor Lâmbamda titreyen alev üşüyor Aşk kağıda yazılmıyor Mıhrıban!

Önce naz sonra söz ve sonra hile Sevilen seveni düşürür dile Seneler asırlar değişse bile Eski töre bozulmuyor Mıhrıban!

Tabiplerde ilaç yoktur yarama Aşk değince ötesini arama Her nesnenin bir bitimi var ama Aşka hudut çizilmiyor Mıhrıban!

Boşa bağlanmamış bülböl gülüne Kar koysan köz olur aşkın külüne Şaştım kara bahtın tahammölüne Taşa çalsam ezilmiyor Mıhrıban!

Tarife sığmıyor aşkın anlamı Ancak çeken bilir bu derdi, gamı Bir kördüğüm baştan sona tamamı Çözemedim çözölmüyor Mıhrıban!

mümkündür. Görüşmenin ilerleyen zamanlarda da devam ettiği şiirlerden anlaşılabilir." İnternette dolaşan kısa bir karşılaşmaya dayandırılan anlatımlar gerçeği yansıtmaz. Karakoç, bu aşkı sessizce kalbine gömmüş, şiirleriyle ölömsüzleştirmiştir.

Mıhrıban ve Karakoç'un iletişimi, mektuplar ve şiirler aracılığıyla sürmüştür. Karakoç bir yandan şiirlerini yazarak duygularını ifade ederken, Mıhrıban da yazdığı mektuplarla ona karşılık vermiştir. Oğuz Karakoç'un aktardığına göre: "O bana mektup yazardı, ben onun bulunduğu bölgedeki gazetelere şiirimi gönderirdim. O beni şiirlerimle takip ederdi. İnternette anlatıldığı gibi amcamın aşkı bir günlük aşk değildir." Şiirler, bu sevdanın derinliğini ve sürekliliğini ortaya koyar; bir tesadüf ya da kısa bir karşılaşma değil, gerçek ve karşılıklı bir bağ söz konusudur.

Mıhrıban, sadece bir isim değil; gerçek bir sevdanın ve özlemin simgesi olarak bizlerin hafızasına kazınır. Oğuz Karakoç, amcasının hikayeyi saklamış olmasına saygı göstererek; "Bu aşkta bugüne kadar muhatabı olan kişi sakladığına göre, ben de bildiklerimi saklamak zorundayım. Ama şunu söyleyebilirim ki, bu aşk bir iki günlük bir aşk değildir. Karşılıklı bir sevgi vardır." Mıhrıban, bir aşkın sessiz, derin ve ölömsüz hâli... Karakoç'un kalemiyle ölömsüzleşen bu destan, gerçek bir sevdanın kanıtı olarak bugün hâlen dinlenen ve hatırlanan bir mirastır.

BÖLÜM EDITÖRÜ: EZGİ NUR ÖZBÜTÜN

25-EKRAN+

A BEAUTIFUL MIND

Ron Howard'ın yönettiği ve Russell Crowe'un etkileyici performansı ile hayat bulan A Beautiful Mind, insan zekasının karmaşıklığını, yaratıcılık ile kişisel mücadele arasındaki ince çizgiyi ve aşkın dönüştürücü gücünü anlatan bir psikolojik drama olarak öne çıkıyor. Film, genç bir matematik dahisinin hayatına odaklanıyor. Nash, zekası ve tutkusu ile hem akademik hem de kişisel yaşamında kendine özgü bir yol çiziyor. A Beautiful Mind, izleyiciye deha ve insan zihninin karmaşıklığını eşsiz bir biçimde deneyimletiyor. Karakterin bakış açısı aracılığıyla, hayal ve gerçeklik arasındaki sınırların ne kadar ince olduğunu hissettiriyor.

Ron Howard'ın yönetmenliği, filmi sadece bir biyografi olmaktan çıkarıp, psikolojik bir deneyim haline getiriyor. Film boyunca kullanılan ışık, renk paleti ve kamera açıları, izleyiciyi karakterin dünyasına doğrudan çekiyor. Howard, dramatik sahnelerde bile sade ve etkili bir anlatımı tercih ederek, Nash'in zihinsel yolculuğunu hem görsel hem de duygusal olarak hissettirmeyi başarıyor. Russell Crowe'un Nash'i canlandırışı, karakterin zekâsını, hırslarını ve kişisel mücadelelerini inandırıcı bir şekilde yansıtıyor. Film, Nash'in hayatındaki engelleri ve sevdiklerinin rolünü dengeli bir şekilde işleyerek, insan zihninin kırılganlığı ve dayanıklılığı üzerine düşündürüyor. Alicia karakterini canlandıran Jennifer Connelly'nin performansı da Nash'in yolculuğundaki sevgi ve desteğin önemini pekiştiriyor.

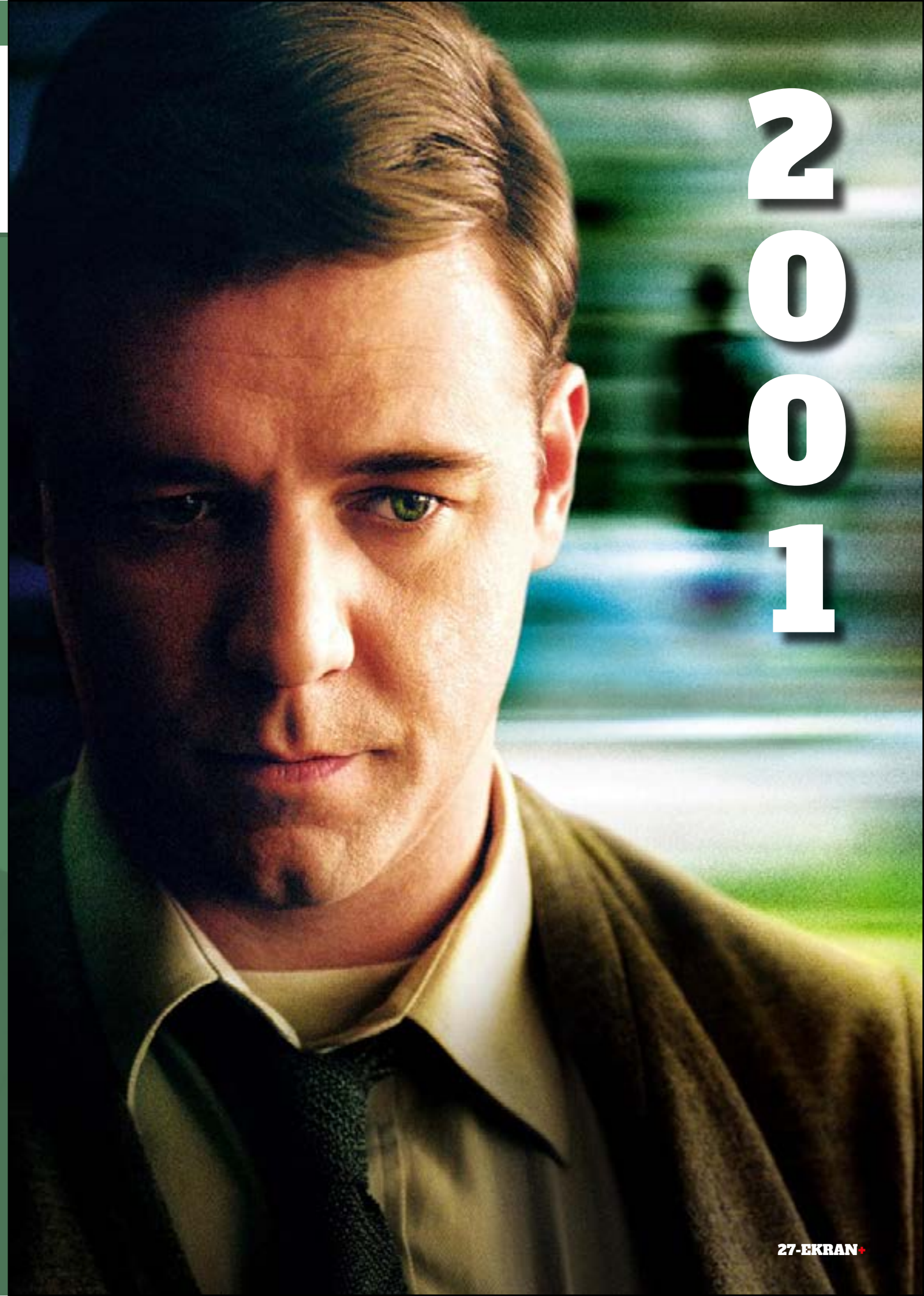
Howard, Nash'in gençlik yıllarından itibaren zekâ ve hırsların izini sürerken, yalnızlığını ve içsel karmaşasını da hissettirmeyi amaçlıyor. Nash'in yalnız çalıştığı sahnelerde Crowe'un yüzüne yakın çekimler yapılıyor ve bu şekilde karakterin zihinsel yoğunluğunu ve içsel çatışmasını izleyiciye doğrudan aktarmak hedefleniyor. Nash'in ilham anlarında, hafif sallanan veya yavaş kayan kamera hareketleri, zihninin aktif ve karmaşık yapısını görselleştiriyor. Her sahne, bir ipucu ve bir yanılsama arasında dolaşıyor. Film boyunca şüphelenmediğiniz olaylar ile gerçeği yakalamak mümkün gibi görünüyor ama her şeyin değişken ve belirsiz olduğu, filmin sonuna doğru net bir şekilde hissettiriliyor. Howard, tam olarak neyin gerçek, neyin hayal olduğunu çözmek için küçük ipuçları bırakıyor. Filmin en başında bir matematikçinin hayatının temposunun artışı izlerken

“Perhaps it is good to have a beautiful mind, but an even greater gift is to discover a beautiful heart.”

“Belki güzel bir zihne sahip olmak iyidir, ama daha büyük armağan, güzel bir kalp keşfetmektir.”

24-EKRAN

2001

27-EKRAN

Bir Dostluğun, Bir Sınavın ve Bir Karanlığın Anatomisi

Shōnen dünyasında bazı yapımlar vardır; sadece heyecanlı savaş sahneleriyle değil, karakterlerinin iç çatışmaları ve evreninin karanlık adaletsizliğiyle izleyiciyi içine çeker. Hunter x Hunter, tam olarak bu noktada diğer animelerden ayrılır. Masum ve macerasever bir çocuk olan Gon'un babasını bulmak için çıktığı yol, kısa sürede insan doğasının en uç sınırlarına uzanan bir serüvene dönüşür. Gon'un temiz kalbi ile dünyadaki yozlaşmış güçlerin arasında gezinen hikâye, izleyiciyi

Masumiyet – Karanlık Dengesi

Gon'un iyiliği ile dünyanın acımasızlığı arasındaki çatışma serinin temel gerilimidir.

Güç Sisteminin Ahlakı

Nen, kişiliğin bir yansımasıdır ve bu nedenle güç kazanmanın bedeli çoğu karakter için ruhsal bir dönüşümdür.

Hunter x Hunter savaşlarında strateji ön plandadır anime bu açıdan neredeyse bir satranç ritminde ilerler. Chimera Ant Arc'ta anlatım bilinç akışına evrilerek insan-canavar ayrımını tamamen siler. Chimera Ant Arc'ın kötü ana karakteri Meruem ve Hunter

her bölümde biraz daha sertleşen bir yolculuğa çağırır.

Anime ilk bakışta bir "yetenek sistemi" üzerine kurulu klasik bir shōnen gibi görünür; ancak Togashi'nin yaratımında sistemin kendisi bir testtir. Nen, kullanıcının karakterini olduğu gibi dışa vurur. Kim gerçekten neye inanıyorsa, gücü de ona göre şekillenir. Bu yüzden Hunter x Hunter'daki savaşlar kaba kuvvetten ziyade zekâ, sezgi ve psikolojik stratejiler üzerine kuruludur.

Hikâyenin Dört Temel Eksen

Dostluk ve Ait Olma Arayışı

Gon'un yakın arkadaşı Killua'nın özgürlük ve sevgiye dair mücadelesi, Gon'un babasını bulma yolculuğundan daha derin bir dram taşır.

Evrenin Sonsuzluğu

Hunter x Hunter evreninde hiçbir "kötü" tamamen kötü, hiçbir "iyi" tamamen iyi değildir. Bu gri alan, seriyi benzersiz kılar.

x Hunter evrenine özgü, satranç-shogi-go karışımı strateji temelli masa oyunu "gungi" ustası Komugi'nin ilişkisi, anime tarihinde en etkileyici dramatik dönüşümlerden biri olarak kabul edilir.

Hunter x Hunter'ın zirvesi olarak kabul edilen Chimera Ant Arc, aslında bir "insan olmanın sınavı"dır. Meruem'in gücün anlamını keşfetmesi, efsanevi "nen" ustası Netero'nun insan gururu, Komugi'nin safiyeti ve Gon'un intikam uğruna karanlığa teslim oluşu... Hepsi bir araya geldiğinde anime, sadece bir aksiyon hikâyesi olmaktan çıkar ve "insanlık nedir?" sorusunu soran bir destana dönüşür.

HUNTER x HUNTER HAKKINDA BİLİNMEYENLER

- Togashi, Nen sistemini yazarken gerçek hayattaki enerji pratiklerinden ilham aldı.
- Kötü karakter Meruem'in adı "Meleklerin En Güçlüsü" anlamına gelen bir İncil referansından gelir.
- Komugi'nin sahneleri, mangakaya göre "aslında hikâyenin kalbini oluşturan sessiz bölümlerdir."

Avcı Dünyasının Görmediğimiz Tarafı: Kocaman Bir Evrenin Sadece Bir Parçası

Hunter x Hunter'ın en ilgi çekici yanlarından biri, anlatılanın aslında evrenin yalnızca küçük bir bölümü olmasıdır. Togashi, hikâyeyi bilinçli olarak dar bir çerçevede tutar; çünkü Avcı dünyasının gerçek büyüklüğü, henüz keşfedilmemiş kıtalar, gizli türler ve bilinmeyen medeniyetlerle dolu bir bilinmezliktir. Anime boyunca gördüğümüz şehirler, sınavlar, örgütler ve yaratıklar; buzdağının sadece görünen kısmıdır.

Togashi'nin burada yaptığı şey çok zekice: izleyiciye "anlatılmayan" bir dünyanın ağırlığını hissettirir. Chimera Ant arc'ta gördüğümüz karanlık güçler bile, Dark Continent'ta bulunan varlıkların yanında yalnızca bir gölge niteliğindedir. Bu da Hunter x Hunter'ı, diğer shōnen evrenlerinden ayırır; çünkü burada nihai bir güç veya sona yaklaşma hissi yoktur. Hikâye ne kadar ilerlerse ilerlesin, evren hep bir adım ötede,

daha büyük bir bilinmezlik barındırır. Tüm seriyi izlediğimizde fark ederiz ki, Gon'un yolculuğu, bize gösterilen maceraların tamamı, evrenin "çerez" sayılabilecek bir kısmıdır. Gerçek tehlike ve gerçek bilinmeyen, henüz hiç adım atılmamış bölgelerde gizlidir.

Hunter x Hunter'ın özel gücü tam da buradadır: Dünyayı değil, dünyanın gölgesini izleriz.

JAGUAR: GÖLGELERLE KONUSAN BİR HAYVANIN HİKÂYESİ

Amazon'un kalbinde, güneş ışığının neredeyse yere ulaşamadığı o yoğun yeşil dokuda yaşamın ritmi, sessizlik kadar güçlü bir sese sahiptir. Bu ses, ormanın nefes alışıdır. Her canlı, her kök, her su damlası bu nefesin bir parçasıdır. Ancak bu devasa ekolojik örgünün içinde bir canlı vardır ki kendisi hem izleyici hem de yönetmendir: jaguar. Onu anlamak, yalnızca bir hayvanı değil; kültürlerin, ekosistemlerin, mitlerin ve bilimsel merakların kesiştiği büyük bir hikâyeyi anlamaktır.

Jaguarın hikâyesi, aslında ormanın hikâyesiyle başlar. Amazon'un karanlık bir köşesinde doğan bir yavru, annesinin sıcak tüylerine saklanırken daha ilk saatlerinde ormanın sert gerçekliğiyle tanışır. Hayatta kalmanın her saniye değer taşıdığı bu diyardaki en temel ders şudur: Doğa hiçbir hatayı affetmez. İşte bu yüzden jaguar, evrilirken yalnızca güçlü değil, aynı zamanda kusursuz bir denge ustasına dönüşmüştür. Onun geceyi görebilen gözleri, güçlü kasları ve suyu adeta kendi mekânı gibi kullanabilmesi, yalnızca avlanmak için değil; bu

büyük organizmanın düzenini sürdürmek içindir. Jaguarın attığı her adım, toprağın üzerindeki her iz, ormanın dengesini belirleyen görünmez bir imzadır.

Ancak jaguara dair gerçek sır, sadece fiziksel özelliklerinde değildir. Binlerce yıldır Güney Amerika uygarlıklarının mitlerinde, ritüellerinde ve taşlara oyulan hikâyelerinde jaguarın gölgesi dolaşır. Mayalar için o, gecenin koruyucusudur; Aztek savaşçıları için gücün ve cesaretin simgesidir; Olmekler için ise tanrıyı temsil eden bir formdur. İnsanlar jaguarı yalnızca izlememiş, onu kutsal bir varlığa dönüştürmüştür. Çünkü jaguar hem yaşamın karanlık tarafını hem de aydınlığın içindeki gölgeyi temsil eder. Ormanın en güçlü varlığı olmasına rağmen görünmeden yaşar; en acımasız anlarında bile sessizliğe sadık kalır. Bu durum, insan kültüründe onu hem korkutucu hem de büyüleyici bir figür hâline getirmiştir. Hem savaşçıların postlarında hem de rahiplerin efsanelerinde jaguar, insanın bilmediği dünyaya açılan kapının bekçisi olur.

Bilimin ışığı bu kadim algının üzerine

tutulduğunda ise jaguarın başka bir yüzü daha ortaya çıkar: O yalnızca kültürlere ilham veren bir figür değil, bir ekosistemin tam merkezinde duran bir mühendis gibidir. Avladığı her canlıyla, ormanın dengesini düzenler. Eğer jaguar ortadan kaybolursa, kapibaralar ve diğer büyük otoburlar hızla çoğalır, bitki örtüsü zarar görür, su kaynakları kirlenir ve orman çöküşe doğru ilerler. Yani jaguarın sessiz adımları, yalnızca toprağa değil, ormanın geleceğine de işaret bırakır. Bu nedenle bilim insanları jaguarı "kilit taşı tür" olarak adlandırır; varlığı, bir ekosistemin sağlıklı olup olmadığının göstergesidir.

Fakat modern çağ, jaguarın bu kritik rolünü tehdit eden bir döneme dönmüştür. Amazon, kesilen ağaçların, genişletilen tarım alanlarının ve bölünen yaşam koridorlarının gölgesinde nefes almakta zorlanıyor. Jaguarın doğal yolları parçalanıyor; gen havuzları daralıyor. Bilim insanlarının takip cihazlarıyla yıllardır izlediği jaguarlar, artık ormanın içinde değil; insanlar tarafından çizilmiş sınırların arasında dolaşır hâle geliyor. Bu durum yalnızca bir türün tehlikeye

BÖLÜM EDITÖRÜ: ZEYNEP DÜNDAR

girmesi değil; kültürel mirasın, ekolojik alışverişin ve mitolojik hafızanın aynı anda sarsılması anlamına geliyor. Jaguar kaybolduğunda orman sessizleşmez; tam tersine dengesizliğin kontrolsüz sesleri yükselmeye başlar.

Ve onun en etkileyici yüzü, gecenin içine sakladığı gölgedir. Jaguar avlanırken sanki bir ritüel icra eder. Su kıyısına yaklaşırken önce nehirle konuşur gibi durur; yüzeydeki en küçük titreşimi bile duyar. Ardından gölgeye karışır. Bir kapibaranın kulağının hafifçe oynaması bile jaguar için yeterlidir. Suyu girerken çıkardığı ses neredeyse yok gibidir. Doğa böyle bir varlığı başka bir yerde yaratmamıştır; jaguar hem karada hem suda aynı ölümcül sessizliğe sahiptir. Avına ulaştığı an ise ormanın ritmi bir anlığına durur. Çünkü jaguarın çenesindeki güç, doğanın kusursuz bir matematiğidir: Tek ısırik, tüm ışısız dünyanın izlediği bir mühür.

Bütün bu kesişen hikâyelerin sonunda jaguar, yalnızca bir tür olarak değil; doğanın kültürle birleştiği, mitolojinin bilimle kesiştiği, geçmişin geleceğe

dokunduğu karmaşık bir anlatıya dönüşür. O, ormanın ruhudur; insan zihninin karanlıkla kurduğu ilişkinin simgesidir; ekosistemlerin dengesini sağlayan bir işçidir; kabilelerin hafızasında yaşayan bir efsanedir; modern bilimin önemle korumaya çalıştığı bir canlıdır.

Belki de jaguarı bu kadar büyüleyici yapan, bu çoklu kimliktir. Bir yandan yok oluşun kıyısında duran kırılgan bir canlıdır, bir yandan da varlığıyla kıtanın kalp atışını düzenleyen güçlü bir lider. Onun hikâyesi bize şunu hatırlatır: Bir tür kaybolduğunda yalnızca bir canlı eksilmez; bir kültür, bir mitoloji, bir ekosistem ve bir gelecek aynı anda karanlığa karışır. Jaguarın gölgelerle konuşan sesi, insanlığa hâlâ fısıldamaya devam ediyor:

Doğayı anlamak, kendimizi anlamaktır.

BENLİĞİN MOZAIK YAPISI

Gerçekte ruh, tek bir çizgiden değil, birbiriyle temas eden, bazen birbirinden kaçan, bazen birbirine tutunan sayısız parçadan oluşan bir mozaiktir. Hayat kırılmadan, insan kendindeki parçaların varlığını pek anlamaz. İnsan ruhu zann edildiği gibi tek bir bütün değildir; daha çok devasa bir mozaiktir. Bu mozaik, her biri farklı bir renge, farklı bir zamana ve farklı bir acıya ait parçalardan oluşur. Kimi parlaktır, kimi çatlak, kimi ise hiç dokunamadığımız kadar derine gömüldür. Benliğin bütünlüğü dediğimiz şey, sandığımız kadar yekpare değildir aslında; insan aynı anda hem tamamlanmış hem de eksiktir. Travmanın, kaybın ya da kırılmanın ardından ortaya çıkan o kopukluk hissi, çoğu zaman sandığımızdan daha derin bir yarığa işaret eder. Kimi zaman bulunduğumuz odanın içindeyizdir ama kendimizden uzaktayızdır; kimi zaman da geçmişte

bıraktığımız bir parçamız bugünün ortasına düşer, sanki yıllardır kapalı tuttuğumuz bir kapı aniden aralanmış gibi. İşte o anlarda insanın en sessiz çılgılığı, kendinden kopan parçaların peşinden koşmasıdır. Psikoloji literatürü travmayı yalnızca bir olay olarak değil, benliğin dokusunda oluşan bir “yarılma” olarak tanımlar. Travma sonrası, yalnızca anılar değil, benliğin bütünlüğü de sarsılır. Klinik literatürde bu duruma benlik sürekliliğinin bozulması denir. Bu, kişinin kendisini zaman içinde aynı kişi gibi hissedemesi veya yaşam öyküsünün kesik kesik görüntüler gibi akması durumudur. O anlarda insan, kendini bir yabancı gibi izleyebilir; bir zamanlar tanıdığı, ama artık hatırlamakta zorlandığı bir yüz gibi. Travma, insanın kendini algılama biçimini değiştirir ve kopuş sadece yaşanan andan değil, kişinin bizzat kendisinden

olur. Travma sonrası stres bozukluğunda anılar sadece rahatsız edici değil, parçalıdır. Bir görüntü burada, bir ses orada, bir koku başka bir zamanın içinde asılı kalır. Zihin olayları sıralayamaz; çünkü yaşantı “şimdi” ile “geçmiş” arasında parçalanmış bir kayıttır. Travma karşısında zihin, kendini korumak için bölünür; buna dissosiyasyon deriz. Dissosiyasyon çoğu insanın sanıldığı gibi bir bozulma değil; zihnin en yoğun acılar karşısında geliştirdiği incelikli bir korunma mekanizmasıdır. Ruh, dayanamadığı yerde kendini parçalara ayırarak varlığını sürdürür. Bu süreçte kişi kendini odanın uzak bir köşesinden izliyormuş gibi hissedebilir veya bedeniyle arasına cam bir duvar girmiş gibi algılayabilir. Çünkü insan, kendinden kaçmanın en sessiz yolunu dissosiyasyonla bulur. Ama kaçılan parça hiçbir zaman kaybolmaz sadece karanlık bir rafta bekler.

Psikodinamik kuram, benliğin tek bir yüzü olmadığını ve her birimizin içimizde birçok yüz taşıdığını söyler. Bu, birbirine zaman zaman düşman, zaman zaman kardeş olan iç parçaların toplamıdır. İçimizde aynı anda yaşayan ve farklı zamanlara, farklı acılara ait çoklu sesler dolaşır:

- Yaralı Benlik: Yarım hikâyelerin yükünü taşır.
- Çocuk Benlik: İncinmiş veya terk edilmekten korkan tarafımızdır.
- Yetişkin Benlik: Güçlü, mantıklı, düzenleyici taraftır; toparlar, derler ve devam eder.
- Uyum Sağlayan / Toplumsal Benlik: Dışarıya uyum sağlayıp rol yapan, gülen tarafımızdır.
- Korunmacı Benlik: Kırılınca saklanan taraftır.

Bütünlük, hepsinin aynı anda susmasını değil, aynı masada oturabilmesini

gerektirir. Ama o masa çok uzun zamandır dağınıktır ; kimse kendi sandalyesini bulamamıştır. Bu parçalar çoğu zaman aynı anda konuşmaz; bir tarafımız “git” derken, başka bir tarafımız “kal” diye bağırabilir. Aslında “ben kimim?” sorusu, çoğu zaman “Hangi parçam bugün ağır basıyor?” anlamına gelir. Zihin parçalanmaya dayanamadığında, duyguyu kelimeye dönüştüremediğinde, yükü beden taşır. İşte bu noktada psikosomatik belirtiler ortaya çıkar. “Boğazımda bir düğüm var,” “İçimde bir ağırlık var,” veya “Göğsüm daralıyor” gibi cümleler sadece mecaz değildir; bunlar bedenin, zihnin susturduğu duyguyu dillendirdiği fizyolojik karşılığı olan sinyallerdir. Travmanın parçaları bazen kaslara, mideye ve uykuya yerleşir; çünkü beden kırıkları unutmaz. Ayrıca ayrılıklar da insanın benliğini

sessizce çatlatır. Nesne ilişkileri kuramına göre, birini kaybettiğimizde onu dışarıda değil, içimizde taşımaya devam ederiz. O kişinin sesi, davranışı ve bizde yarattığı his, benliğimizin içine işlenmiş birer parça hâline gelir. Ayrılık sadece bir parçayı da orada bırakır. Bu içsel iz, yaşamaya devam eder ve bir ayrılık bazen geride insandan çok, insanın içindeki sesleri eksiltir. MFÖ’nün “Aşkın Kenarından” şarkısında söylediği gibi: “Herkes bir parça aldı götürdü benden... ben demeyi bıraktım, yoruldum seni üzmekten.” Seviilmekle kurulan benlik, sevilmediğinde parçalanır; ayrılık güzel olur belki, ama insanın dönebileceği hâle tekrar kavuşması zaman ister. Kendi parçalarımızı toplarken, bazen gerçekten “aşkın kenarından geçeriz.” İçimizde yarım kalmış bir şeyler hep orada durur ; ne tamamen biter, ne tamir olur. İnsan

ilişki içinde bütün olduğunu zanneder, ama herkes biraz bir yerinden eksiltir onu. Kimisi çocukluğundan bir parça alır, kimisi özgüveninden, kimisi umutlarından...Aşkın kenarında yürürken, insan zaten bir parçasını hep kaybeder. Ama belki de ayrılığın en ilginç tarafı, şarkının devamında gizlidir:" Ayrılık güzel eğer hemen döneceksen. "Kimi ilişkiler kırılarak büyür, kimi yarıldıkça derinleşir. Kimi zaman gitmek, kalmanın başka bir yoludur.

rağmen tamdır, yaralı olmasına rağmen bütündür. Belki de bütünlük, o içsel kalabalığın aynı anda susmasını değil, parçalarımızla kavga etmeyi bırakıp her birini adımızla çağırdığımız anda başlar. Kendi parçalarımızın peşinden giderken, aslında kendimize dönüşün yavaş, sessiz ve derin bir yolculuğuna çıkarız. Topladığımız her parça, yeniden kurduğumuz her anlam, içimizde başka bir bütünlüğü davet eder. Bu bütünlük, eskisi gibi olmaz belki; ama artık daha gerçek, daha yaşayan, daha farkında bir "ben" e dönüşür. Çünkü insanın en kırık hâli, aynı zamanda yeniden doğabileceği en verimli zemindir. Yine de insanın parçalanma hikâyesi yalnızca yıkımın değil, yeniden

yapılanmanın da hikâyesidir. Zihin, travmanın bıraktığı boşlukları doldurmayı bilir; bazen eksilen yönümüzü başka bir ilişkide, bazen yıllar sonra hâlâ içimizde yaşayan bir çocukluk anında buluruz. Bazen aynaya baktığımızda tanıyamadığımız yüzümüz, başka bir gün karşımıza daha güçlü, daha bütün olarak çıkar. Parçalanmak, kaybetmek ya da dağılmak bizi zayıflatmaz; kırılan yerlerden sızan ışık, çoğu zaman iyileşmenin ilk işaretidir. Son olarak ; Benliğimizin parçalanma hikâyesini bir puzzle gibi düşünün.

Parçalar teker teker döner. Biri bugün, biri aylar sonra, biri yıllar sonra... Kimi parça öfkeyle, kimi hüznle, kimi sessizce gelir ve masanın bir köşesine oturur. O parçaları içeri almak cesaret ister. Çünkü insan kendi kırıklarıyla yüzleşmekten en çok korkar. Kaybettiğimizi sandığımız parçalar aslında hiç gitmemiştir; sadece tutulacak bir el, duyulacak bir ses ve güvenilecek bir nefes beklemiştir. İyileşme, parçaların kusursuzca birleşmesi değildir. Bütünlük, parçaların kabul edilmesidir. Benlik, mozaik gibidir: kırık olmasına

Eksik parçaları zorla yerine oturtmaya çalışmak yerine, her bir parçanın neden kırıldığını ve hangi acıyı temsil ettiğini fark ettiğimizde, o dağınık masadaki tüm parçalar nihayet huzur içinde yan yana oturabilir. Bizi bütün yapan, eksiksiz olmak değil; eksiklerimizle yaşamayı öğrenmektir.

YAZARLARIMIZDAN GELENLER

AYIN KONUSU: *PARÇALAR*

ASLIHAN ÜLKÜ TOPAY

Yazılarda ifade edilen görüşler, yalnızca yazı yazarına aittir ve kurumun resmi görüşlerini yansıtmaz.

YAPBOZUN EKSİK PARÇASI

“Onu kaybettiğim zaman, sanki yüreğimden bir parça da onunla beraber kopup gitti benden.”

İnsanoğlu, yarım kalan parçalarını; eksik hissettiği yanlarını tamamlayacak bir şeyler arar durur aciz ömrü boyunca. Bazıları babasının açtığı yaraları başka merhemlerle kapatmayı dener, bazıları annesinin vermediği sevgiyi iki yüzlü yüreklerde arar, bazıları dost der hiç değmeyecek yalancılara, bazıları kalbini teslim eder birkaç günlük yabancılara.

Birilerini sevmek, başkalarına değer vermek ve onlara umut bağlamak her zaman en kolay seçimdir. Bir gülüşle huzur bulmak, edilen en küçük iltifatla dünyanın en güzel varlığıymış gibi hissetmek... Bunlar birer kaçış yoludur aslında. Zor olan ise, bir başkasına ihtiyaç duymadan, tüm kusurlarınızla kendinizi sevebilmek; kendinize yetebilmektir.

Bir insanı, eksik olan parçanızın yerine koyduğunuz zaman sahip olduğunuz duygu sevgi değil, bağımlılık olur. Tüm neşeniz, gün içinde yaşayacağınız her duygu o kişinin ağzından çıkacak birkaç basit cümleye bağlı hale gelir. Yörüngemiz onun eksenini etrafında dolanmaya başlar. Ve bir gün olur da o kişiyi kaybederseniz, geri dönülemez bir mutsuzluk ve hayal kırıklığı hissi ile başbaşa kalırsınız. Çünkü eksiklerinizi doldurduğuna inandığınız o kişi hayatınızdan çıktığı zaman, iyileşti sandığınız her bir yara, daha da kanlanmış bir şekilde gün yüzüne çıkar ve acıtmaya başlar canınızı. Tekrar bir döngüye girersiniz, o yarayı kapatacak farklı insanlar aramaya başlar; bu konuda

başarısız olduğunuz her an daha da kanayan bir hale gelirsiniz.

Oysa ki, o boşluğu kendisini severek doldurmayı başaran her insan, vedaları ve yıkımları bu kadar da depresif atlatmaz. Çünkü birine veda ettikleri zaman kendilerinden bir parçayı da kaybetmezler, yalnızca bir veda yaşar ve kısa bir süre bunun yasını tutup daha güçlü bir şekilde devam edebilen bir haldedir. İşte tam olarak bu yüzden, kişi kendisinde eksik olan yönleri güçlü bir farkındalıkla belirlemeli, bu eksikliği üçüncü bir kişi ya da etmene bağlamadan kendisine olan sevgisi, saygısı ve şefkati ile beraber doldurmalıdır. Kendini seven kişi, karşısındaki insana güvenli bağlanabileceği için çok daha sağlıklı ve uzun ömürlü ilişkiler kurabilecek bir hale gelir. Bu kişiler için sevgi birer zorunluluk değil, kendi dünyasına lütfedilen bir armağandır. Tüm bu farkındalığı yaşayan ve kendisine sarılmayı, kucak açmayı öğrenen insan, artık başkasının gölgesinde büyümeye çalışmaz. Çünkü bilir ki, en güzel sıcaklık kendi yüreğinde beliren ve yükselendir. Üçüncü kişilerin gelişlerini ve gidişlerini inceliklerle karşılar, hiç kimseyi hayatının merkezi haline getirip kısacık ömrünü gözyaşlarıyla geçirmemeyi öğrenir. Sevmeyi hala seçer, ancak bu seçim tamamlanmak için değil; zaten tam olanı daha da güzelleştirmek için yapılır.

Ve işte gerçek huzur ve mutluluk, eksik parçalar başkasında değil, kendi içinde tamamlandığı zaman başlar.

ARALIK'TA BURÇLAR NELER DİYOR?

Koc

Yıl sonuna doğru enerjin yükseliyor ve hedeflerine daha keskin odaklanıyorsun. Yarım bıraktığın işlerden güzel dönüşler alabilirsin. Bir kararın seni bambaşka bir seviyeye taşıyacak.

Yengeç

Duygusal olarak güç topladığın bir dönem. Aile ve ev konularında iyi haberler gelebilir. İç huzurun artıyor, kalbini yoran şeylerden uzaklaşıyorsun.

Terazi

İlişkiler odağa giriyor, bazı bağları sağlamlaştırıyorsun. Yeni bir ortaklık veya iş birliği gündemde olabilir. Finansal dengeyi toparlıyorsun.

Oğlak

Sorumlulukların artıyor ama karşılığı dolu dolu geliyor. Maddi olarak güçlendiğin bir dönem. İş hayatında kalıcı bir adım var.

Boğa

Rahatlık alanın biraz sarsılsa da, sonunda her şey istediğin düzene oturuyor. Maddi konularda şans var. Aile-iş dengesinde güçleniyorsun.

Aslan

Sahne senin, yıl sonu adeta bir "geri dönüş" enerjisi getiriyor. İş hayatında görünürlük artabilir. Aşk tarafında sıcak gelişmeler var.

İkizler

İletişim trafiğin artıyor, yeni fırsatlar kapıda. Kafa karışıklığın azalıyor ve netleşiyorsun. Sosyal çevreden beklenmedik destekler var.

Başak

Düzen kurma isteğin tavan yapıyor ve sonunda istediğin sistem oturuyor. İş yükü artsa da kontrol sende. Bir planın düşündüğünden daha iyi sonuç verebilir.

Yay

Planlarını büyütüyorsun ve ufkun genişliyor. Yolculuk, eğitim veya taşınma gibi konular gündeme gelebilir. Şans senden yana.

Balık

Kafandaki sis dağılıyor ve içsel netlik geliyor. Sağlık ve ruh hâlinde iyileşme var. İşte veya ilişkilerde "yeniden başlama" enerjisi ağır basıyor.

TOPLULUKLARI TANIYALIM

PROJE ARAŞTIRMA GELİŞTİRME ve UYGULAMA TOPLULUĞU

Proje Araştırma Geliştirme ve Uygulama Topluluğu olarak, üniversitemizin gençlerine ilham vermek, üretme cesareti kazandırmak ve proje kültürünü kampüsün her köşesine taşımak için 11.11.2011 tarihinde yola çıktık. Bugün sadece bir öğrenci topluluğu değil düşünen, sorgulayan, tasarlayan ve hayata dokunan projeler üreten kocaman bir aileyiz. Yıl boyunca kampüsün farklı noktalarında bizim logomuzu veya maskotumuz Stitch'i görmüşsünüzdür. Peki biz kimiz, neyi amaçlıyoruz? Yaptığımız etkinlikler ve projeler bizim için asla sadece "sayı"dan ibaret olmadı. Bizi bir araya getiren; bir çocuğun yüzündeki gülümseme, dokunduğumuz insanların hayatındaki küçük ama değerli değişimler, paylaştığımız heyecan ve birlikte başarmanın verdiği güç oldu. Kimi zaman bir sınıfta, kimi zaman bir köy okulunda, kimi zaman bir konferans salonunda buluştuk ama her defasında aynı duyguyla: birlikte üretmek, birlikte iyileştirmek ve birlikte büyümek. Kurulduğumuz günden bu yana vizyonumuz; gençlerin potansiyelini görünür

kılmak, yenilikçi düşünmeyi teşvik etmek, toplumsal faydayı önceliklendirmek ve liderlik gelişimini destekleyen bir ortam yaratmak oldu. Her öğrencinin kendine bir alan bulabileceği, fikirlerini özgürce ifade edebileceği ve proje üretme yolculuğunda yalnız hissetmeyeceği bir ekosistem oluşturmak bizim için hep öncelikli oldu. Dört güçlü koordinatörlüğümüzle hem kampüse hem de topluma değer katıyoruz. Tematik bir sınırlamamız olmadan, farklı disiplinlerden öğrencileri bir araya getirip birlikte üretmeye önem veriyoruz. Sosyal Projeler Koordinatörlüğümüz, kadın, çocuk ve hayvan hakları başta olmak üzere farklılık çalışmalarını yürütüyor ve köy okulu projeleriyle birçok ilkököl ve ortaokula ulaşıyor. Eğitim Koordinatörlüğümüz; sertifikalı eğitimler, söyleşiler, Eğitim Fest ve COM-ED FEST gibi büyük organizasyonlarla öğrencileri alanında uzman isimlerle buluşturuyor. Teknik Projeler Koordinatörlüğümüz, TEKNOFEST ve çeşitli yarışmalardaki başarılarıyla üniversitemizi temsil ediyor ve teknik gezilerle öğrencilerimize sektör deneyimi

kazandırıyor. İletişim Koordinatörlüğümüz ise tüm bu çalışmaların görünürlüğünü sağlıyor; sosyal medya içeriklerinden PAGUK TV yayınlarına, etkinlik organizasyonlarından topluluk içi aktivitelerin yürütülmesine kadar her adımda yer alıyor. Bunun yanı sıra, topluluğumuzun sesini ve çalışmalarını yansıttığımız ONBİR dergimizle kampüs ve gençlik dünyasına ilham vermeye devam ediyoruz. Tüm bunların ötesinde, PAGUK'u asıl özel kılan ise yıllardır kuşaktan kuşağa aktarılan o heyecan, dayanışma ve birlik olma duygusu. Aynı amacı paylaştan insanların bir araya geldiğinde oluşturduğu sıcak, samimi ve üretken atmosfer... İşte bu yüzden PAGUK'lu olmak bir ayrıcalıktır çünkü biz sadece bir topluluk değil birlikte üreten, birlikte öğrenen ve birlikte büyüyen kocaman bir aileyiz. Ve bu ailenin her üyesi der ki: "Bir gün, bir gün birbirimizden ayrı düşsek bile; biliyorum, hiçbir zaman ayrı değil yollarımız. Ve aynı yolda yürüdükçe, gün gelir ellerimiz yine dostça birleşir, ayrılacak bile kopamayız!"

AKADEMI^x **TV**